Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσία καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ. δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντι Χρυσοστομικοῦ

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Αὐγούστου 1900 Ἔτος 22ον.—Ἀριθ. 32

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 257.)

Παράδοξον πρᾶγμα!.. μόλις ἡ ἀλήθεια ἐπεβεβαιώθη, καὶ διεδόθη ἀμέσως δι' ἀγωγῶν ἀγνώστων μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα. Ill news travel fast, αἱ κακαὶ εἰδήσεις ταξειδεύουν γρήγορα, λέγει μία ἀγγλικὴ παροιμία, καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτῆς ἐφάνη ἀμέσως.

Χθὲς ἀκόμη, ἡ μικρὰ πόλις ἦτο ὅλη φαιδρότης καὶ ζωή· παντοῦ δὲ ἀντήχει ὁ ζωηρὸς ἦχος τῆς σκαπάνης· ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον μερικοὶ ἀνησυχαστικοὶ ψιθυρισμοὶ ἤρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν: «δὲν ἦσαν δὰ καὶ τόσον λαμπρὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπιχειρήσεως... τόσων μηνῶν ἐργασία τί ἀπέφερε;... ἡ Ἀφρικὴ δὲν εἶχε χρυσάφι εἰς τὰ σπλάγχνα της, τὸ εἶχαν ἀπομυζήσει ἄλλοι· εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔπρεπε νὰ διευθυνθῇ κανείς, εἰς τὸ Κλονδάϊκ ἐπήγαιναν ὅσοι ἤξευραν τί τοὺς γίνεται. Ὅσοι εἶχαν μυαλὸ ἔπρεπε νὰ φύγουν τὸ γρηγορώτερον ἀπ' ἐκεῖ.»

Αἱ διαδόσεις ηὔξανον· «ἡ ἑταιρεία μὲ τὸ μεγάλον ὄνομα δὲν ἤξιζε τίποτε· ἐγέλασαν τὸν κόσμον καὶ ἐπῆραν τὰ χρήματά του.» Μολονότι δὲ οἱ ἐκεῖ συρρεύσαντες ἐργάται οὐδὲ ὀβολὸν ἔφερον εἰς τὴν ἑταιρείαν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐργασίαν των, ἡ ὁποία ἀκριβοπληρώνετο, μερικοὶ ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται καὶ περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἔρριπτον βλέμματα ἄγρια, καὶ ἔκαμνον ἀπειλητικὰ κινήματα ὅταν διήρχοντο πλησίον των ὁ κ. Μασσαί, ὁ υἱός του ἢ ὁ λόρδος Φαίρφήλδ.

Τὴν ἐπαύριον, μεγάλη κίνησις εἰς τὴν παραποτάμιον ἀποικίαν· κρότος τροχῶν ἀμαξῶν ἠκούετο καὶ πλατάγισμα μαστίγων· εἰς ἐκ τῶν ζωηροτέρων ἀποίκων, ὁ διατηρῶν τὸ περισσότερον συχναζόμενον ποτοπωλεῖον, ἐσώρευσε τὰ πράγματά του εἰς ἁμάξια καὶ ἐπῆγε νὰ ζητήσῃ ἀλλοῦ τύχην.

Τοῦτο ἦτο τὸ σύνθημα γενικῆς μεταναστεύσεως. Παντοῦ ἔβλεπε κανεὶς ἀνθρώπους φορτώνοντας τὰ ἐπιπλά των ἐπάνω εἰς ἁμάξια, εἰς ἡμιόνους, εἰς βῶδια, εἰς ὄνους, ἢ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν των ράχιν· οἱ μὴ ἔχοντες μέσα μετακομίσεως, παρεκάλουν τοὺς εὐτυχεῖς τοὺς ἔχοντας ἐν ζῷον νὰ τοῖς δώσουν τὴν ἄδειαν νὰ ὑπάγουν μαζί των· αἱ ἐργασίαι ἐγκατελείφθησαν, ὁμάδες ἀνθρώπων συνηθροίζοντο εἰς ὅλας τὰς γωνίας καὶ συνεζήτουν ἂν τὸ μεταλλεῖον δὲν ἦτο γιγαντιαῖον σχέδιον ἀπάτης πρὸς ἁρπαγὴν τοῦ ξένου χρήματος, καὶ ἂν ἔπρεπε νὰ μείνουν εἰς τὸ ἄγονον ἐκεῖνο ἔδαφος, ἢ νὰ φύγουν ὅπως οἱ ποντικοὶ ἀπὸ τὸ πλοῖον ὅταν προαισθάνωνται τὸ ναυάγιον.

Μία εἴδησις, ἥτις ἦλθεν ἄγνωστον πόθεν, διεδόθη ἀστραπηδὸν καὶ ἠνάγκασε καὶ τοὺς ἀναποφασίστους ν' ἀποφασίσουν· πλουσιώτατον μεταλλεῖον χρυσοῦ ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Λιμπόπου.

Τότε κατέλαβε τοὺς χρυσοθήρας ἀληθὴς παραφορά· ταχύτερον καὶ ἀφ' ὅ,τι ἦλθαν, ἐξεκίνησαν σωρηδόν, καθ' ὁμάδας, κατ' ἀγέλας, κατὰ ἑκατοστύας, καὶ μετ' ὀλίγον κατὰ χιλιάδας· ὡς νέφη ἀκρίδων εἶχαν ἐπιπέσῃ εἰς τὰ πέριξ τοῦ φοινικικοῦ πύργου, καὶ τώρα ὡς ἀγέλαι κοράκων ἀνεχώρησαν κρώζοντες, μεταφέροντες ἀλλοῦ τὴν ἀκόρεστον δίψαν των τοῦ χρήματος, τὴν ἀνίατον ὀκνηρίαν των καὶ τὰς κακίας των.

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας τὸ Μασσαιχώριον εἶχεν ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸν θορυβώδη ἐκεῖνον πληθυσμόν. Ἔμενον μόνον αἱ κεναὶ καλύβαι, χωρὶς θύρας, χωρὶς παραθυρόφυλλα, χωρὶς κλεῖθρα· τὸ δὲ κενὸν τοῦτο καθίστα ἔτι ζωηροτέραν τὴν ἐντύπωσιν τῆς καταστροφῆς, τῆς ἀνεπανορθώτου συμφορᾶς, ἥτις ἐπεκάθητο ἐπὶ ὅλης τῆς χώρας... Εἰς τὴν μεγάλην σιωπήν, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν, οἱ δυστυχεῖς διευθυνταὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ἤκουον μόνον τοὺς παλμοὺς τῶν καρδιῶν των, τὰς ὁποίας κατεσπάρασσον αἱ θλιβερώτα-

«Εἰς τὴν σκιὰν τῶν μεγάλων δένδρων, περιφέρεται ὁ Γολιάθ»...

ται εἰδήσεις αἱ φθάνουσαι καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰ χρηματιστήρια τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου. Κραυγὴ παγκόσμιος ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως ἠκούετο πανταχόθεν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατ' ἀρχὰς ἐξέφραζον ἀμφιβολίαν, ἔπειτα λύσσαν διότι ἠπατήθησαν. Αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρείας κατέπιπτον κατὰ σαράντα καὶ πενήντα φράγκα καθ' ἑκάστην, ἀνέβαινον πρὸς στιγμὴν διὰ τῶν τεχνασμάτων ἐπιτηδείων καρδοσκόπων, ἀλλ' ἔπειτα κατεκρημνίζοντο βαθύτερον, καὶ ἔφθασεν εἰς ἓν φράγκον ἡ μετοχή, εἰς δέκα λεπτά, καὶ δὲν ἠγόραζε κανείς !..

Ἡ πανωλεθρία ἐν ὅλῃ τῇ φρίκῃ της!..

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.—ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΧΡΥΣΟΡΥΧΕΙΟΝ

Εἰς τὰς ὀδυνηρὰς αὐτὰς δοκιμασίας ἡ κυρία Μασσαὶ ἔδιδε τὸ παράδειγμα τῆς καρτερίας. Πάντοτε γενναία καὶ προσπαθοῦσα νὰ φανῇ φαιδρά. ἐνιοχύετο ἀπὸ τὴν χιμιρικὴν ἴσως ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐξασφαλισθῇ μέρισμα, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, εἰς τοὺς μετόχους. καὶ ὅτι θ' ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ Μασσαὶ δὲν ὠφελήθησαν δόλου ἀπὸ τὴν καταστροφήν.

Εἰς τὰς σκέψεις της ταύτας βοηθὸν εἶχε τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ υἱοῦ της καὶ τοῦ λόρδου Φάϊρφηλδ.

Οὗτος, μαθὼν εἰς ποίαν γελοιωδεστάτην τιμὴν ἐξέπεσαν αἱ μετοχαὶ τῆς ἑταιρείας, ἐσκέφθη φυσικώτατα ὅτι ἡ τοιαύτη ὑποτίμησις ἦτο πραγματικῶς ὑπερβολική, ἀφ' οὗ ἔμενεν ἐνεργητικὸν τῆς ἀξίας, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῇ αὐτὴν τὴν ὑπερβολὴν τῆς κρίσεως πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως. Ἐτηλεγράφησε λοιπὸν εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν διαταγὴν ν' ἀγοράσουν εἰς προσωπικόν του λογαριασμὸν ὅλας τὰς μετοχὰς τὰς πωλουμένας ὀλιγώτερον τῶν δεκαπέντε λεπτῶν. Μὲ χιλιάδας τινας λιρῶν στερλινῶν οἱ πράκτορες τοῦ λόρδου Φάϊρφηλδ συνέλεξαν πελωρίας δέσμας μετοχῶν, ἢ μᾶλλον περισσότερον ἀπὸ τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπέτυχεν ἡ ἀγορὰ αὕτη, ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ἐρρῖκον τί ἔπραξε, προσθέσας ὅτι δὲν ἐλυπεῖτο διόλου τοὺς ἀνοήτους, οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν εἰς τόσον εὐτελῆ τιμὴν τὰς μετοχάς, πασακινούμενοι ἀπὸ τὰς δυσρέστους εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἀφρικήν. Μήπως δὲν ἔμενεν ἡ γῆ, καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ καὶ ὅλα τὰ μὴ ἐκφορτωθέντα μηχανήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ἐὰν ἐπιστραφοῦν εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶνε δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ ποσὸν ὄχι εὐκαταφρόνητον ;

— Εἴξεύρεις, ἐξηκολούθησεν ὁ λόρδος, ὅτι μὲ τὴν παροῦσαν τιμὴν τῶν μετοχῶν ἡ ἐπιχείρησις ἠμπορεῖ νὰ εὐδοκιμήσῃ ;...

—Τὸ εὔχομαι ἐκ καρδίας; καὶ θὰ προσπαθήσω ὁλοψύχως νὰ δικαιώσω τὰς ἐλπίδας σας, ἀπηντήσεν ὁ Ἐρρῖκος Μασσαί.

— Εἴπετε μου τὸ σχέδιόν σας.

— Τὸ σχέδιόν μου εἶνε ἁπλούστατον Ἐν πρώτοις θὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς χρυσοφόρου φλεβός. Εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους, μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἔχομεν τώρα, εἰμποροῦμεν νὰ τὸ κατορθώσωμεν· θὰ ἔχωμεν δὲ καθαρὸν εἰσόδημα πεντακοσίας ἕως ἑξακοσίας χιλιάδας φράγκα. Ἔπειτα θὰ ἐκκαμινεύσωμεν τὰς σκωρίας τῶν Φοινίκων μὲ τὰς νέας μεθόδους· θὰ ἔχωμεν καὶ ἀπ' ἐδῶ τέσσαρα ἢ πέντε γραμμάρια χρυσοῦ κατὰ τόνον. Τριγύρω μας ἐδῶ ὑπάρχουν καταπληκτικὰ ποσὰ τοιαύτης σκωρίας. Ἡ κατεργασία της δὲν ἀπαιτεῖ πολύπλοκα μηχανήματα. Ἡ μεγαλειτέρα δυσκολία εἶνε ἡ ἔλλειψις χειρῶν, ἀλλ' ἐν πρώτοις ἔχομεν τὸν σιδηρόδρομον ὅστις διευκολύνει τὴν μεταφορὰν, καὶ ἔπειτα μὲ τὴν προσφορὰν μεγάλων ἡμερομισθίων θὰ ἑλκύσωμεν χωρὶς ἄλλο ἐργάτας. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῆς σκωρίας ταύτης δὲν θ' ἀπαιτήσῃ πολλὰς δαπάνας, ἀφ' οὗ τὸ ὀλίκον εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς μόλις σκεπασμένον ἀπὸ χόρτον.

—Τότε λοιπὸν θριαμβεύομεν, εἶπεν ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ.

—Ἐξασφαλίζομεν ὡρισμένον εἴσοδημα, τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα θὰ διαθέσωμεν.

—Καὶ ἂν σᾶς ἀφήσω ἐλεύθερον νὰ δαπανήσετε ὅσα θέλετε δι' ἔξοδα ἐκμεταλλεύσεως ;...

—Τότε σᾶς ἐγγυῶμαι εἴσοδημα δεκαπέντε ἕως εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν τὸ ἔτος.

—Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἶνε ἀπαραίτητος παράγων τοῦ σχεδίου σας ;

—Ὦ βέβαια...

—Τότε λοιπὸν πρέπει νὰ δώσωμεν ζωὴν εἰς τὴν ἐμπορικὴν συναλλαγὴν αὐτῆς τῆς γραμμῆς ὥστε νὰ εἰμπορῇ νὰ καλύπτῃ τὰς δαπάνας της.

—Ἐξ ἅπαντος· καὶ τοῦτο ἀκριβῶς μὲ ἀνησυχεῖ. Πῶς νὰ συντηρήσωμεν γραμμὴν ἡ ὁποία διασχίζει μόνον ἐρήμους;

—Ἓν μόνον μέσον ὑπάρχει, νὰ μεταβάλωμεν τὰς ἐρήμους ταύτας ἢ τοὐλάχιστον μέρος αὐτῶν εἰς καλλιεργημένας ἐκτάσεις.

—Αὐτὸ θ' ἀπαιτήσῃ ὄχι μόνον κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι μᾶς λείπουν.

— Τὰ κεφάλαια τὰ ἔχομεν. Τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἑλκύομεν μὲ τὰ πραγματικὰ κέρδη τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς δώσωμεν.

— Τότε ἡ δουλειὰ πάγει θαυμάσια ! Εἰς ὀλίγα ἔτη, μὲ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου ἀφ' ἑτέρου, θὰ μεταλλοιρρωσώμεν τὸν τόκον τοῦτον, καὶ ἡ ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία ἀπέτυχε τόσον οἰκτρῶς εἰς τὴν ἀρχήν, θὰ γίνῃ ἐπικερδεστάτη.

— Ὅ,τι εἶνε δυνατὸν πρέπει νὰ ἐκτελῆται, εἶπε δογματικῶς ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ.

Ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ καὶ ὁ Ἐρρῖκος ἔτειναν πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας, ὁ δ' Ἐρρῖκος ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν οἰκογένειάν του τὴν εὐτυχῆ εἴδησιν τῆς συμφωνίας ταύτης..

Διὰ τῆς προθυμίας τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς δραστηριότητος καὶ ἀφοσιώσεως τοῦ ἄλλου, τὰ πράγματα μετέβαλον ὄψιν μετά τινας ἑβδομάδας.

Ἡ εἰς τοὺς πρόποδας τῆς χρυσοφόρου φλεβὸς κάμινος ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της· μηχανήματα δὲ πρὸς ἐκκαμίνευσιν τῶν φοινικικῶν σκωριῶν ἀνηγέρθησαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ· ἐργάται μαῦροι, τοὺς ὁποίους εἵλκυσε τὸ σημαντικὸν ἡμερομίσθιον, συνέρρευσαν πάλιν εἰς τὸ Μασσαιχώριον. Καὶ ἰνδοὶ καὶ κινέζοι ἦλθον ἐκ τῶν ἀγγλικῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας. Ἐν ᾧ δὲ αἱ σκωρίαι ὑψοῦντο εἰς πελωρίας πυραμίδας πλησίον τῶν ἐκκαμινευτικῶν μηχανημάτων, ἐπὶ τοῦ βαθέως ὀργωθέντος ἐδάφους ἐξετείνοντο κατὰ μικρόν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μασσαὶ καὶ τοῦ ἰατροῦ, φυτεῖαι καφέ, τεΐου καὶ βάμβακος· ἄλλοι ἀγροὶ προωρίσθησαν εἰς παραγωγὴν λεμονίων, πορτοκαλλίων, σύκων, ροδακίνων, καὶ βανανῶν· ἄλλοι δὲ εἰς τὴν κλιτὺν τοῦ λόφου εἰς ἀμπελοφυτείαν. Διότι τὸ ἡμιτροπικὸν κλίμα τοῦ Μασσαιχωρίου ἦτο τόσον ὁμοιόμορφον καὶ τόσον γλυκύ, ὥστε ἐπέτρεπεν ὅλας τὰς γεωργικὰς ἀποπείρας. Εἰς τὰς κιλάδας, τὰς ὁποίας ἐπότιζον τὰ μικρὰ παρακοτάμια τοῦ ποταμίου τοῦ Ρινοκέρου, ἐφύετο χόρτον λεπτὸν· τοῦτο τὸ μέρος ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν κτηνοτροφίαν. Ὁ ἰατρὸς ἤλπιζε νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ καὶ τὸν ἵππον, τὸν ὁποῖον εἶδε κατὰ τὴν ἀσθένειάν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἐξολοθρεύσι σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν· κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Κοραλίας καὶ τοῦ Γεράρδου εὗρε θάμνον τινά, τὸν ὁποῖον τρώγουν ὁμαλεμφύτως τὰ παχύδερμα τῆς Ἀφρικῆς ὅταν ἀσθενοῦν, ἐφρόνει δὲ ὅτι οὗτος θὰ εἶνε καὶ τῶν ἵππων ἡ πανάκεια, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιθυμοῦν οἱ γεωργοὶ τοῦ Τρανσβαάλ.

Ἐν μέσῳ τῶν ποικίλων τούτων ἐργασιῶν καὶ τῆς διαρκοῦς δραστηριότητος, δὲν ὑπῆρχε πλέον τόπος διὰ λύπας καὶ μερίμνας. Μόνη ἡ κυρία Μασσαὶ εἶχε τὴν διαρκῆ της ἀνησυχίαν, νὰ μὴ ζημιωθοῦν αἱ ἔντιμοι καὶ πτωχαὶ οἰκογένειαι αἱ ὁποῖαι ἐνεπιστεύθησαν τὰς οἰκονομίας των εἰς ἐπιχείρησιν ναυαγήσασαν.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο τὴν ἐνεθάρρυνεν ὁ Ἐρρῖκος

— Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, τῇ εἶπε μίαν ἡμέραν, ὅτι τὸ χρυσωρυχεῖον τὸ ὁποῖον εὑρήκαμεν ἦτο ἀπέραντον, ὅπως τὸ ἐφαντάσθημεν, πάλιν ἡ ἐκμετάλλευσίς του θὰ ἐβράδυνε, καὶ τὰ πρῶτα ἔτη θὰ ἦσαν

ἔτη θυσιῶν. Ἡ ἐπιχείρισις θὰ ἔδιδε μέρισμα ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Λοιπόν, καλή μου μητέρα, καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς μετόχους μας δὲν κατελήφθησαν ἀπὸ τὸν πανικὸν ἀλλ' ἐκράτησαν τὰς μετοχάς των, θὰ φθάσουν εἰς τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα εἰς χρονικὸν διάστημα ὄχι περισσότερον. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ νὰ περιμένουν τὸ μέρισμά των ἀπὸ τὸ πλουσιώτατον μεταλλεῖον τῆς γῆς, ὅπως τὸ ἐνομίσαμεν, θὰ τὸ λαμβάνουν ἀπὸ τὰς ὡραιοτάτας φυτείας τῆς γῆς.

— Εἶσαι βέβαιος, Ἐρρῖκε; Ὦ, ἂν ἦσαν ὅλα ὅπως τὰ ἔλεγες, τοῖον βάρος θὰ ἔφευγεν ἀπὸ τὸ στῆθός μου !..

— Θὰ τὸ ἰδῆτε, μητέρα. Ἡ γῆ αὐτὴ ἔχει θαυμασίαν γονιμότητα. Ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἤδη ἐπετύχαμεν, εἰμπορῶ νὰ βεβαιώσω ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς μετόχους, οἱ ὁποῖοι ἠξεύραν νὰ περιμένουν, δὲν θὰ χάσῃ τίποτε.

— Ἡ τιμή μας νὰ σωθῇ· αὐτὴ εἶνε δι' ἡμᾶς ἡ ἀληθινὴ πηγὴ τῆς εὐτυχίας!.

Καὶ ἦτο ἀληθές· εἰς τὰς ἐκλεκτὰς ταύτας ψυχὰς ὁ πλοῦτος θὰ ἦτο μισητὸς ἂν ἐξηγοράζετο διὰ τῆς τιμῆς. Ἀλλ' ἂν δὲν εὗρον τὸν πλοῦτον, εὗρον ὅμως τὴν ἡσύχον ἄνεσιν, ἐν τῇ πρασίνῃ ἐκείνῃ γωνίᾳ ὅπου τοὺς ἔρριψεν ἡ τύχη. Ὅ,τι αἱ πρῶται καὶ κύραι βιοτεχνίαι ἠμποροῦν νὰ δώσουν εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὰ εἶχον ἄφθονα, γεννήματα, λαχανικά, μαλλίον, βαμβάκιον, καρπούς, ἄνθη, — χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὸν καθαρὸν ἀέρα τοῦ βουνοῦ, τὸ διαυγὲς νερὸν τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὰ ψήγματα τοῦ χρυσοῦ, τὰ ὁποῖα ἐλησμόνησαν οἱ Φοίνικες χρυσοθῆραι εἰς τὸν εὐλογημένον τοῦτον τόπον.

Μετ' ὀλίγον αἱ φυτεῖαι ἤρχισαν νὰ παράγουν ἀφθόνως, αἱ ἀγέλαι ἔδιδον τὸ μαλλίον καὶ τὸ κρέας των, τὰ κλήματα ἐφορτώθησαν μὲ χρυσᾶς σταφυλάς. Ὁ ἰατρὸς Λωμόνδος κατώρθωσε νὰ εὕρῃ τὸ ἰατρικὸν τῶν ἵππων, ἐξήλειψε τὴν ἐπιδημίαν καὶ ἐδώρησεν εἰς τοὺς κατοίκους πιστὸν καὶ ἀνεκτίμητον βοηθόν.

Ἦλθε τέλος ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ προϊόντα τοῦ Μασσαιχωρίου ἐξαγόμενα διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὰς πορτογαλλικὰς ἀκτὰς καὶ μεταβαλλόμενα εἰς χρυσᾶ νομίσματα, εἰσέρρευσαν εἰς τὰ ταμεῖα τῆς ἑταιρείας καὶ ἐμοιράσθησαν ὡς μάννα εὐεργετικὸν εἰς τοὺς μετόχους.

Ἡ ἀγαθὴ φήμη τοῦ τόπου προσείλκυσεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον φιλόπονον πληθυσμόν, ὅλως διόλου διάφορον ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος αἰφνιδίως εἰσέβαλε καὶ αἰφνιδίως ἐξηφανίσθη. Ἀφ' οὗ δ' ηὔξησεν ἡ καλλιέργεια καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν αἱ συναλλαγαί, ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμή, τῆς ὁποίας ἡ συντήρησις δὲν ἀπῄτει μεγάλας δαπάνας, ἔγινε καὶ αὐτὴ πηγὴ σημαντικῶν εἰσοδημάτων.

Ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἐπανήρχετο συχνὰ μὲ τὴν Λαΐδην Θεοδώραν, διότι καὶ οἱ δύο ἠγάπων τὰ ταξείδια. Εἰς ἑκάστην δὲ ἐπίσκεψίν των ἐθαύμαζον τὰς προόδους τῆς ἀποικίας, ἦλθε δὲ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ παντοειδῆ γεωργικὰ προϊόντα τόσον ὑπερέβησαν τὰ μεταλλευτικά, ὥστε ἀφ' οὗ ἐξηνελήθη ἡ χρυσοφόρος φλέψ, διὰ κοινῆς συμφωνίας, ἀπεφασίσθη ἡ κατάπαυσις τῆς ἐκκαμινεύσεως τῶν σκωριῶν τῶν Φοινίκων.

Τοῦτο ἦτο τὸ τέλος τῆς χρυσοφόρου φλεβός, σήμερον δὲ μόνη ἡ ἀνάμνησίς της μένει. Τὸ Μασσαιχώριον ἀκμάζει καὶ κατέστη μεγάλη ἀφρικανικὴ κωμόπολις, γεωργικὴ καὶ εἰρηνική

Ὁ Γεράρδος ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν στρατιωτικήν του θητείαν, ὁ δὲ Ἐρρῖκος θὰ ἔλθῃ νὰ τὸν εὕρῃ, διότι ἔχει ἀνάγκην νὰ κατήσῃ τὸ γενέθλιον ἔδαφος. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των θὰ γίνῃ ὁ γάμος τῆς Κοραλίας καὶ τοῦ Χαρδοΰήνου. Ὁ νεαρὸς ἀρχαιολόγος εὗρε τὴν οἰκογένειαν τῆς ὁποίας τὴν ἔλλειψιν τόσον ἠσθάνετο. Ὁ πρῶτος τόμος του περὶ τῶν Φοινικικῶν ἀρχαιοτήτων ἐξετιμήθη πολύ, καὶ μετεφράσθη ἤδη εἰς πολλὰς γλῶσσας, ἡ δὲ περιγραφὴ τοῦ ἀρχαίου μεταλλείου καὶ τῶν ἀξιοθαυμάστων λαβυρίνθων του ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν σοφῶν. Τὸ ὄνομά του ἔγινε παγκόσμιον καὶ ἔνδοξον.

Ἡ Λίνα πηδᾷ ἀπὸ τὴν χαρὰν της, συλλογιζομένη ὅτι θὰ φορέσῃ πρώτην φορὰν «μακρὺ φουστάνι» εἰς τὸν γάμον τῆς Κοραλίας. Πλὴν αὐτῆς, παράνυμφος θὰ εἶνε καὶ ἡ Μάρθα Μωβιλαΐν. Εἰς μίαν ἐκδρομήν του εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὁ Ἐρρῖκος ἐπανεῦρε τὴν ἐξαίρετον βοερικὴν οἰκογένειαν. Ὁ πατὴρ ἐξέφρασε μεγάλην χαρὰν ὅταν ἔμαθε ὅτι ἐγκατέλειψεν τὸ κατηραμένον κυνήγιον τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐπανῆλθον εἰς τας ἀγνὰς παραδόσεις τοῦ πατριαρχικοῦ βίου.

Ἡ Μάρθα, κατ' ἐπίμονον ἀπαίτησιν τῆς κυρίας Μασσαὶ καὶ τῶν θυγατέρων της, ἦλθε νὰ περάσῃ μῆνάς τινας εἰς τὸ Μασσαιχώριον· εἰς τὰς μακρινὰς αὐτὰς χώρας, βλέπετε, αἱ ἐπισκέψεις διαρκοῦν πολύ. Ἔγινε λεπτοφυεστέρα, ὡραιοτέρα, ἔμαθε δὲ καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, χάριν τῶν φίλων της, καὶ ὁμιλεῖ αὐτὴν ἀπταίστως· ἡ χάρις αὐτῆς καὶ τὰ ψυχικὰ προσόντα της τόσον κατέθελξαν τὴν κυρίαν Μασσαί, ὥστε εὔχεται νὰ τὴν ἀποκαλέσῃ μίαν ἡμέραν νόρην της. Θὰ πραγματοποιηθῇ ἄραγε ὁ πόθος οὗτος ; Τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Ἐρρίκου· ἡ Μάρθα βεβαίως δὲν θὰ εἴπῃ ὄχι.

Ὁ Μπολόλος καὶ ἡ Μίκ-Μίκ ἔγιναν ἀρχηγοὶ πολυαρίθμου οἰκογενείας. Ὁ Γιοῦμβος ἔκαμε τὸ λαμπρὸν συνοικέσιον τὸ ὁποῖον ὠνειροπόλει, ἀλλ' εἶνε κατα-λυπημένος διότι ἀπέκτησεν ἕως τώρα τρεῖς υἱοὺς καὶ δυστυχῶς καμμίαν κόρην.

Ὁ Φάνωρ φέρει ὑπερηφάνως τὸ περιλαίμιον, τὸ ὁποῖον τῷ ἐχάρισεν ἡ Κοραλία καὶ τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη ἀπὸ τὸν ὄγκον τοῦ χρυσοῦ τὸν ὁποῖον εἶχεν εὕρῃ ὁ Γεράρδος εἰς τὰ ὑπόγειον τοῦ λαβυρίνθου· τὸ ὡραῖον τοῦτο κόσμημα αὐξάνει ἔτι περισσότερον τὴν ὡραιότητά του.

Πέριξ τῆς ἐπαύλεως ἐξηφανίσθη πλέον καὶ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος τῶν χρυσοθηρῶν· εἰς τὰ λειβάδια τὰ καταπράσινα ἀπὸ βελουδίνην χλόην, εἰς τὴν σκιὰν τῶν μεγάλων δένδρων, περιφέρεται σοβαρῶς ὁ Γολιάθ, τὸν ὁποῖον λατρεύουν τὰ παιδία τῆς ἀποικίας, μεγάλα ἢ μικρά, μαῦρα ἢ λευκά.

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΤΕΛΟΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 259.)

—Εἶδες ποτὲ ἀπὸ μακρὰν κυνηγὸν νὰ πυροβολῇ λαγωόν ; Πρῶτον βλέπεις τὴν λάμψιν καὶ ἀργότερον ἀκούεις τὸν κρότον, ὁ ὁποῖος ὅμως παρήχθη μαζὶ μὲ τὴν λάμψιν, ἐπειδὴ ὁ ἦχος καὶ τὸ φῶς δὲν τρέχουν μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα. Ἄλλοτε σοῦ εἶπον τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός· 300 ἑκατομμύρια μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον· ὅσον μακρὰν καὶ ἂν εἶνε ὁ κυνηγός, ἡ ἀπόστασίς του εἶνε ἀσήμαντος διὰ τὸ φῶς, καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ἀμέσως τὴν λάμψιν.

Ὁ ἦχος ὅμως δὲν εἶνε τόσον ταχύς· αὐτὸς διανύει 340 μέτρα εἰς τὸ δευτερόλεπτον· δι' αὐτὸ ὅσας φορὰς 340 μέτρα ἀπέχει ὁ κυνηγός· τόσα δευτερόλεπτα ἔπειτα ἀπὸ τὴν λάμψιν ἀκούεται ὁ κρότος. Αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὴν Βρετάνην· ἡ λάμψις τῆς σφαίρας ἐχάθη ἀμέσως μόλις ἔγεινεν ἡ ἔκρηξις· ἀλλ' ὁ θόρυβος ἐβράδυνε ν' ἀκουσθῇ, καθὼς καὶ οἱ λίθοι, ἕνεκα τοῦ δρόμου τὸν ὁποῖον εἶχον νὰ διατρέξωσιν, ἐβράδυναν νὰ πέσουν· διότι δὲν ἠδύναντο νὰ φθάσουν ταχύτερον ἀπὸ τόσον ὕψος· ἔπειτα καὶ ἡ Γῆ εἰς τόσην ἀπόστασιν σύρει τὰ σώματα μὲ μικροτέραν δύναμιν.

—Θὰ ἦτο λοιπὸν πολὺ ὑψηλὰ εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὴ ἡ πυρίνη σφαῖρα, ἡ ὁποία ὅταν ἐθρύσθη ἔρριψε τόσους λίθους, ἀφοῦ ἐπέρασαν ἀρκετὰ λεπτά ! Καὶ αὐτὰ τὰ λεπτὰ κάμνουν πολλὰ δευτερόλεπτα καὶ τὰ δευτερόλεπτα διὰ νὰ τὰ ἐξαδεύσῃ ὁ ἦχος, θὰ διατρέξῃ τόσας φορὰς 340 μέτρα ὅσα δευτερόλεπτα παρῆλθον!

—Καὶ βέβαια ἦτο πολὺ ὑψηλὰ. Δι' αὐτὰς τὰς πυρίνας σφαίρας ἔχω πολλὰ ἀγματα νὰ σοῦ διηγηθῶ.

Καὶ πρῶτον πρέπει νὰ μάθῃς ποῖον ὄνομα ἔδωκαν εἰς αὐτάς.

Ἀπὸ τὴν λέξιν β ά λ λ ω ὠνόμασαν β'ο-λ ί δ α ς αὐτὰς τὰς βολὰς μὲ τὰς ὁποίας ὁ οὐρανὸς μᾶς βομβαρδίζει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Αἱ βολίδες συνήθως ταξειδεύουν μὲ τὰ σμήνη τῶν διαιτόντων. Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 1ης Νοεμβρίου 1799 ὁ Οὐμβέλδος εἶδε πολλάς, ἐκ τῶν ὁποίων μερικαὶ ἐφαίνοντο ἴσαι μὲ τὴν Σελήνην, καὶ ἄλλαι ἐφαίνοντο ἀκόμη μεγαλείτεραι. Ὁ Κουλδιέρος ἀπὸ τὴν στέγην τοῦ Λουξεμβούργου εἶδεν ἑκατὸν ἑξήκοντα ὀκτώ. Διακρίνουν δὲ τὰς βολίδας ἀπὸ τὸ μέγα στρογγύλον σχῆμά των καὶ ἀπὸ τὴν φωτεινὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν ἀφίνουν ὄπισθέν των.

Αἱ ἀληθεῖς βολίδες, αἱ ὁποῖαι ἐκίνησαν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν καὶ οἱ παλαιότεροι, προπάντων εἰς τὴν Κίναν, ὅπου κρατοῦν καταλόγους των πρὸ Χριστοῦ ἀκόμη, αἱ ἀληθεῖς λοιπὸν βολίδες εἶνε, ὅπως αἱ τῆς Βρετάνης, ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι φαίνονται ἐν πλήρει ἡμέρᾳ καὶ θραύονται ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τῶν ἐκπεπληγμένων ἀνθρώπων.

— Ἀλήθεια δὲν ἐσκέφθην, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ πέσῃ κανὲν τεμάχιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν ἀνθρώπων ἐνῷ πηγαίνουν ἥσυχοι εἰς τὴν ἐργασίαν των! Ἀ, αὐτὸ δὲν εἶνε καθόλου καθησυχαστικόν.

Συνέβη ἄρά γε ποτὲ αὐτό;

— Συνέβη βέβαια. Εἰς τοὺς Κινεζικοὺς καταλόγους περὶ τῶν ὁποίων σοῦ ἔλεγα, ἀναφέρεται ὅτι τὴν 14ην Ἰαννουαρίου 616 μετὰ Χριστόν, κατὰ τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ τοῦ Ἡρακλείου μας, λίθος ἢ λίθοι πεσόντες ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κατέθραυσαν ἁμάξια καὶ ἐφόνευσαν δέκα ἀνθρώπους. Κάποιος πλοίαρχος τῆς Ὁλλανδικῆς ἑταιρείας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, εἰς ἔκθεσίν του δημοσιευθεῖσαν τὸ 1674, ἀναφέρει ὅτι ἐν ᾧ εὑρίσκετο εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν, τοιαύτη σφαῖρα ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ πλοίου καὶ ἐφόνευσε δύο ἀνθρώπους. Ἀναφέρονται ἐπίσης οἰκίαι πυροπληθεῖσαι ἐκ τῆς πτώσεως διαπύρων βολίδων. Τέλος, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας Λουδοβίκου ιγ'. τὴν 7ην Νοεμβρίου 1618, ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν δικαστηρίων ἐν Παρισίοις ἐπυροπολήθη ὑπὸ σώματος διαπύρου, τὸ ὁποῖον ἔπεσεν ἐπ' αὐτῆς μετὰ τὸ μεσονύκτιον, καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε «πλάτος ἑνὸς ποδὸς καὶ ὕψος ἑνὸς πήχεως» ὅπως λέγει ὁ χρονογράφος.

— Αὐταὶ αἱ ἱστορίαι σου περὶ βολίδων μοῦ φέρουν ἀνατριχίλαν, καλή μου Νίτσα. Ἀλλ' ἀξιάφορον πόσον ἤθελα νὰ ἴδω καὶ ἐγὼ μίαν, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ πέσῃ ἐπάνω μου.

— Ἐγὼ εἶχα αὐτὴν τὴν τύχην. Ἐγὼ εἶδα μίαν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἔκαμεν εἰς οὐδένα κακόν.

— Ὦ, διηγήσου μοι τοῦτο!

— Γνωρίζεις τὸ κάθισμα, τὸ ὁποῖον μαζὺ ἐκάμαμεν πλησίον τῆς οἰκίας, εἰς τὸν κατήφορον πρὸς τὸν λαχανόκηπον. Μίαν θερινὴν ἑσπέραν, μεταξὺ τῆς τετάρτης καὶ πέμπτης ὥρας, ἐκαθήμην ἐκεῖ καὶ ἀνεγίνωσκον, ὁπότε κατὰ τύχην ὕψωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶδον ὑπεράνω τοῦ δάσους μας ἐρυθρὰν σφαῖραν, ἡ ὁποία ἦτο κατὰ τὸ μέγεθος ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς σελήνης, καὶ ἡ ὁποία κατέβαινεν ἡσύχως τὸν οὐρανὸν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, χωρὶς νὰ κάμνῃ περισσότερον θόρυβον ἀπὸ χωρικὸν περιπατοῦντα. Αὐτὸ θὰ διήρκεσεν ἐν τέταρτον τοῦ λεπτοῦ, καὶ ἔπειτα ἐχωρίσθη εἰς δύο τεμάχια, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν ἐχάθη πρὸς τὰ δεξιά, τὸ ἄλλο πρὸς τ' ἀριστερά, καὶ δὲν εἶδον πλέον τίποτε. Ἡ ἐξαδέλφη σου Ἄννα καὶ ἡ οἰκονόμος μου μόλις κατώρθωσαν νὰ τὴν παρατηρήσουν, ἐπειδὴ ἀργὰ ἔστρεψαν τὸ βλέμμα των πρὸς αὐτήν. Διὰ τὴν βολίδα μου δὲν ἤκουσα νὰ γίνῃ κανεὶς λόγος, οὐδ' ἐγὼ κἂν ἐσκέφθην νὰ γνωστοποιήσω περὶ τῆς διαβάσεως τοῦ ἀπολεσθέντος τούτου τέκνου τοῦ οὐρανοῦ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν κατάλογον αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ἰδοὺ λοιπὸν μία βολίς, ἡ ὁποία παρῆλθε χωρὶς νὰ σημειωθῇ καὶ βεβαιότατα δὲν εἶνε ἡ μόνη. Διὰ νὰ εἴπω ὅμως τὴν ἀλήθειαν ἡ βολίς μου ἦτο πολὺ καλὴ καὶ δὲν ἔφερε τὴν παραμικρὰν καταστροφήν. Παρατήρησον δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς βολίδας συμβαίνει ὅ,τι καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ὅπως οἱ παραχοποιοὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν μας, οὕτω καὶ αἱ βολίδες ὅσαι πίπτουσαι ἔκαμαν διαβολικὸν θόρυβον καὶ ἐπροξένησαν καταστροφάς, αὐταὶ ἐτιμήθησαν διὰ τῆς ἀναγραφῆς. Αὐτὸ θὰ σὲ διδάξῃ, ὅταν ἀναγιγνώσκῃς τὴν ἱστορίαν τοῦ παρελθόντος, νὰ μὴ περιφρονῇς τοὺς φιλησύχους ἐκείνους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι διέμειναν ἄγνωστοι, ἐπειδὴ δὲν κατέστρεψαν τίποτε.

— Ἦτο πολὺ ὑψηλά, Θείτσα, ἡ φιλήσυχος βολίς σου; Τὸ ἴδιον σὲ ἠρώτησα καὶ διὰ τὴν βολίδα τῆς Βρετάνης ὅταν ἤρχισες τὴν ἱστορίαν σου.

— Πῶς θέλεις νὰ σοῦ εἴπω, ἀφοῦ εἶνε δύσκολον νὰ εὕρωσι τοῦτο καὶ ὅταν ἀκόμη βοηθοῦνται ἀπὸ ὅλα τὰ ὄργανα ἑνὸς ἀστεροσκοπείου; ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ γεννάδαι, αἱ βολίδες, ἔρχονται χωρὶς νὰ προειδοποιήσουν καὶ μᾶς πλησιάζουν ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ. Ἐν τούτοις προσεπάθησαν νὰ τὸ εὕρουν διὰ λογαριασμῶν, τοὺς ὁποίους ἔκαμαν ἔπειτα ἀπὸ παρατηρήσεις κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἀπὸ διάφορα μέρη συγχρόνως· ἀλλὰ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν λογαριασμῶν τούτων δὲν δύνανται νὰ σὲ μάθωσι πολλὰ πράγματα περὶ τοῦ ὕψους τῶν βολίδων. Τῆς πλησιεστέρας ἐκ τῶν 24 βολίδων, τῶν ὁποίων εἶδα τὸν κατάλογον, τὸ ὕψος ἦτο 24 χιλιόμετρα, τῆς δὲ ἀπωτέρας 400. Βλέπεις ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία καὶ ἀρκετὴ διαφορά.

— Καὶ πόσον μεγάλη ἄρά γε εἶνε ἡ βολίς;

— Πάλιν τὰ ἴδια. Ἠθέλησαν ἐπίσης νὰ μετρήσουν καὶ αὐτό. Ἀπὸ τὰς ἕξ, τῶν ὁποίων δύναμαι νὰ σοῦ εἴπω τὸ μέγεθος, ἡ μικροτέρα ἀναγράφεται ὅτι εἶχε γύρω ὀλίγον μεγαλείτερον ἀπὸ 100 μέτρα, καὶ ἡ μεγαλητέρα ὀλίγον περισσότερον ἀπὸ 12 χιλιόμετρα. Εὐτύχημα διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνου τοῦ καιροῦ, εἶνε ὅτι αὐτὴ ἡ βολὶς ὅπως καὶ ἡ πρώτη δὲν ἔπεσαν πουθενά, ἄλλως ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἡ ἱστορία θὰ ἀνέφερεν αὐτάς, ἐκτὸς ἂν ἔπιπτον εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου μεγάλη πληθὺς τῶν οὐρανίων τούτων ἐπισκεπτῶν θὰ ἔπεσε μέχρι τοῦδε.

— Δώδεκα χιλιόμετρα περιφέρεια! Αὐτὴ θὰ ἦτο τρομακτικωτέρα ἀπὸ τοὺς λίθους τῆς Βρετάνης. Ἀρά γε ἔπεσαν ποτὲ ἀερόλιθοι τόσον μεγάλοι;

— Ἡσύχασε, Κωστάκη μου· ὁ μεγαλείτερος γνωστὸς ἀερόλιθος εἶνε, νομίζω ὄγκος σιδήρου . . .

— Σιδήρου; ὅπως ὁ ἰδικός μας;

— Ναί· ἄφες με νὰ ἐξακολουθήσω καὶ αὐτὸς ὁ ὄγκος τοῦ σιδήρου ἔχει ὕψος 45 ποδῶν καὶ εὑρίσκεται ἐν Μογγολίᾳ κατὰ τὰς παραδόσεις δὲ τοῦ τόπου ἐκείνου, ἔπεσε πρὸ πολλοῦ χρόνου, ἔπειτα ἀπὸ τὴν διάβασιν διαπύρου σφαίρας. Γίνεται ἐπίσης λόγος καὶ εἰς διηγήσεις πολλῶν ταξειδίων περὶ ὄγκων σιδήρου, τοὺς ὁποίους εἶδον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους εἰς τὸ Μεξικόν, εἰς τὴν Βρασιλίαν, εἰς τὴν Σενεγάλην, εἰς τὰ περίχωρα τῆς Εὐέλπιδος Ἄκρας· καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ λίθοι εὑρέθησαν ἄνευ ἡμερομηνίας τῆς πτώσεώς των, ἄνευ παραδόσεώς τινος περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔπεσαν· πάντες ὅμως ἔχουν τὸ οἰκογενειακόν των γνώρισμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εὐκόλως ἀναγνωρίζονται: Ἀποτελοῦνται δηλαδὴ ἀπὸ σίδηρον σπογγώδη, εὐκόλως σφυρηλατούμενον, ὅταν θερμανθῇ, ὁ ὁποῖος κατὰ μέρη περιέχει λιθώδη τινὰ οὐσίαν, πάντοτε τὴν ἰδίαν. Ἐὰν εἶναι περίεργος νὰ ἴδῃς τοιοῦτον λίθον, νὰ μεταβῇς εἰς τὸ Ὀρυκτολογικὸν Μουσεῖον.

Θὰ σοῦ εἴπω ἀκόμη διὰ τοὺς ἀερολίθους κάτι, τὸ ὁποῖον θὰ σ' ἐκπλήξῃ. Εἶνε πολὺ πιθανόν, ὅτι οἱ πρῶτοι ἀερόλιθοι ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ὡς τὰ πρῶτα ἐργαλεῖά των καὶ τὰ πρῶτα σιδηρᾶ ὅπλα των.

— Μπᾶ, καὶ πῶς τὸ γνωρίζουν;

— Δὲν τὸ γνωρίζουν. ἀλλὰ τὸ ὑποθέτουν· ἔχουν ὅμως σοβαροὺς λόγους διὰ νὰ κάμουν τοιαύτην ὑπόθεσιν. Καὶ κατὰ πρῶτον, σίδηρος καθαρός, ἕτοιμος ὅπως μεταβληθῇ εἰς ὅπλα καὶ εἰς ἐργαλεῖα, ὅπως εἶνε ὁ σίδηρος τῶν ἀερολίθων, δὲν εὑρίσκεται πουθενὰ ἐπὶ τῆς γῆς· εὑρίσκεται δὲ ὁ σίδηρος ἐπὶ τῆς γῆς εἰς μ ε τ α λ λ ε ύ μ α τ α, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μὲ δυσκολίαν ἐξάγεται. Γνωρίζεις τὰς τέσσαρας ἐποχὰς τῆς ἡσυχίας τῆς ἱστορίας; τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου, τοῦ ὀρειχάλκου καὶ τοῦ σιδήρου; Ἡ παλαιὰ μυθολογικὴ παράδοσις ἔκαμε τέσσαρας περιόδους φθινούσης εὐτυχίας, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀθωότητα τῶν πρώτων ἀνθρώπων. Παρετηρήθη ὅμως, ὅτι τὰ τέσσαρα ταῦτα μέταλλα ἀναφέρονται μὲ τὴν τάξιν ἐκείνην, μὲ τὴν ὁποίαν εὐκολώτερον ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ αὐτὰ κατ' ἀρχάς· καὶ ἐγένετο ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὸν χρυσόν, ὁ ὁποῖος μόνον εὑρίσκεται καθαρὸς καὶ τὸν ὁποῖον διὰ νὰ μεταχειρισθοῦν, ἤρκει νὰ κύψωσι διὰ νὰ συλλέξωσιν ὅσον ἤθελον. Ἡ χρησιμοποίησις ὅμως τοῦ σιδήρου ἦτο δυσκολωτέρα καὶ διὰ τοῦτο ἐχρησιμοποιήθη καὶ τελευταῖος. Καὶ πάλιν φαίνεται, ὅτι κατὰ πρῶτον οἱ ἄνθρωποι μετεχειρίσθησαν τὰ σιδηρᾶ ἐκεῖνα οὐράνια τεμάχια, ὁσάκις εὕρισκον τοιαῦτα, ἀφοῦ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς γῆς, εὗρε πολλαχοῦ ἀερολίθους οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔλθῃ πρὸ αὐτοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχουν τώρα, ἐπειδὴ μετεβλήθησαν εἰς αἰχμὰς βελῶν καὶ λεπίδας μαχαιρῶν. Ἀπὸ τοὺς ἀερολίθους λοιπὸν ἐγνώρισεν ὁ ἄνθρωπος τὸν σίδηρον, καὶ ἀφοῦ ἅπαξ ἔμαθε τὴν ἀξίαν του, ἀνεζήτησεν ἔπειτα αὐτὸν καὶ ἀνεῦρεν εἰς τὰ μεταλλεύματά του.

(Ἕπεται συνέχεια)

[J. Macé] Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

Η ΑΜΑΞΑ
ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ
(Ἱστορικὸν Διήγημα)

Α'.

Τῷ 1796 οἱ Γάλλοι ἐπολέμουν ἐν Ἰταλίᾳ.

Ὁ λοχαγὸς Ραννέ, ἐγκαθιδρυθεὶς ἀπὸ πρωΐας εἰς ἓν χωρίον, τὸ ὁποῖον εἶχε κυριεύσῃ ἐξ ἐφόδου, ἐτελείωσε πρὸ ὀλίγου τὸ πρόγευμά του καὶ ἐκάπνιζεν ἤδη τὴν πίπαν του, καθήμενος παρὰ τὴν ἑστίαν, ὅταν τῷ ἀνηγγέλθη ὅτι ἔφθασε ταχυδρόμος.

Σχεδὸν ἀμέσως ὁ ἀναγγελθεὶς εἰσῆλθε.

Ἦτο Οὐσσάρος. Ἐχαιρέτισε, ἔτεινε μίαν ἐπιστολὴν καὶ ὀπισθοχώρησε δύο βήματα.

— Λαμπρά! ἐξαίρετα! εἶπε μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ λοχαγός, στηρίζων τὴν ράχιν ἐπὶ τῆς ἑστίας καὶ ἀναγινώσκων ὀλονὲν τὴν ἐπιστολήν, ἡ ὁποία προήρχετο ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου.

Κατόπιν ἔτεινε τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο πλησίον του, καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν στρατιώτην:

— Ὀμελεῖς ἰταλικά;

— Μάλιστα, λοχαγέ μου.

— Ξεύρεις καλὰ τὸν τόπον;

— Ἀρκετά, λοχαγέ μου.

— Ὀνομάζεσαι Φερώ;

— Μάλιστα, λοχαγέ μου.

— Καὶ εἶσαι γενναῖος· ὁ στρατηγὸς Μασσένας μοῦ τὸ γράφει. Λοιπόν, πρόκειται νὰ μας ὁδηγήσῃς τὸν κύριον ὑπολοχαγὸν καὶ ἐμέ, εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Σεβιλιάνου.

— Τὸ ἠξεύρω, λοχαγέ μου, καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ κατορθώσω.

— Ἠξεύρεις ὅτι, μεταξὺ τοῦ Σεβιλιάνου καὶ ἡμῶν, εὑρίσκονται τὰ πεδεμοντιανὰ στρατεύματα· καὶ ὅτι ἀκόμη, ὁ βασιλεὺς τοῦ Πεδεμοντίου κάθεται καὶ περιμένει εἰς ἓν χωρίον, τρεῖς λεύγας ἀπὸ ἐδῶ, ἕως νὰ ἐπισκευασθῇ ἡ ἅμαξά του, ποὺ ἔσπασε προχθές.

— Μάλιστα, λοχαγέ μου.

— Πολὺ καλά· ἔχεις καιρὸν ἕως τὸ βράδυ νὰ ἐξερευνήσῃς τὰ περίχωρα καὶ νὰ προετοιμασθῇς. Μὴ λησμονῇς ὅτι σὲ περιμένει ἐκεῖ-κάτω ἕνα γαλόνι. . .

Β'.

Τὸ πρωί, πολὺ ἐνωρίς, οἱ τρεῖς ἄνδρες ἐγκατέλειψαν ὁμοῦ τὸν σταθμόν.

Ἦτο χειμών, σκότος καὶ ψῦχος. Οἱ τρεῖς ἵπποι ἐπροχώρουν σιγά.

Μετὰ πορείαν ἡμισείας ὥρας, ἔφθασαν εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον.

— Ἐδῶ θὰ χωρεσθῶμεν, εἶπε χαμηλοφώνως ὁ Φερὼ πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς. Ἐγὼ θὰ εἰσέλθω εἰς τὸ χωρίον, ὅπου πρέπει νὰ ἐσταμάτησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Πεδεμοντίου· σεῖς θὰ ἐξακολουθήσετε τὸν δρόμον σας δεξιᾷ, ὥστε νὰ κάμετε τὸν γῦρον τοῦ χωρίου, καὶ θὰ περιμένετε ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος. Ἂν δὲν με ἰδῆτε νὰ γυρίσω, θὰ ἴπῃ ὅτι μ' ἐπιασαν, καὶ τότε θὰ προχωρήσετε μόνοι μὲ τὰς ὁδηγίας ποὺ σας ἔδωσα.

Ὁ Οὐσσάρος εἰσῆλθεν εἰς τὸ χωρίον διὰ τῆς κυρίας ὁδοῦ. Τὸ χωρίον ἐκοιμᾶτο. Ἀλλὰ κάθε στιγμήν, ἀπὸ τὸν ἄνεμον, ὁ ὁποῖος εἶχε σηκωθῆ, πότε ἔτριζε κανένας ἀνεμοδείκτης, πότε ἐκτυποῦσε κανὲν παραθυρόφυλλον, καὶ συχνὰ οἱ ἵπποι μέσα εἰς τοὺς σταύλους ἐσείοντο καὶ ἐκροτοῦσαν τὰ πέταλά των. Τότε ὁ Οὐσσάρος ἐσταμάτοῦσε καὶ δὲν ἐξηκολούθει τὸν δρόμον του, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἐγίνετο πάλιν ἄκρα σιγή.

Δὲν συνηντήθη μὲ κανένα σκοπόν, διότι ὁ βασιλεὺς τοῦ Πεδεμοντίου εἶχε καταλύσῃ εἰς μίαν ἔπαυλιν, ἀπέχουσαν περὶ τὰς δύο λεύγας, καὶ μόνον ἡ ἅμαξά του εἶχε μείνῃ εἰς τὸ χωρίον. Εἰς τὸ πρῶτον πανδοχεῖον, ὅπου εἰσῆλθε, δὲν εὗρε εἴποτε εἰς τὸ δεύτερον ἐπίσης· ἀλλ' εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ τρίτου, ὀνομαζομένου Ὑ π ε ρ ή φ α ν ο ς Ἀ λ έ κ τ ω ρ, εὗρεν ἐπιτέλους ὅ,τι ἐζήτει: δηλαδὴ τὴν ἅμαξαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Τὰ χρυσώματα, τὰ μέταλλα, τὰ κρύσταλλα ἔστιλβον ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἡ ἕδρα τοῦ ἁμαξηλάτου ἔφερεν ἐπίθλημα βελοῦδινον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε στέμμα ἀνάγλυφον· μὲ βελοῦδον ἦτο ἐπίτης ἐστρωμένον καὶ τὸ ἐσωτερικόν. Πλησιάσας, ὁ Φερὼ ἐνόμισεν ὅτι διέκρινεν ἐκεῖ - μέσα ἕνα μαῦρον ὄγκον, ἀκίνητον.

Ἤνοιξε σιγὰ τὴν θυρίδα.

Ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων, ἡμίγυμνος, εἷς τῶν ἡνιόχων τοῦ βασιλικοῦ δίφρου ἐκοιμᾶτο βαθύτατα.

Ὁ Οὐσσάρος τὸν ἔπιασεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν λαιμὸν καὶ τὸν ἐπάτησε μὲ τὸ γόνατον εἰς τὸ στῆθος.

Τρελλὸς ἀπὸ τὸν φόβον του ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος οὔτε κἂν ἐσκέφθη νὰ ἀντισταθῇ, καὶ ὁ Φερὼ τὸν ἔδεσε σφιγκτὰ καὶ τὸν ἐφίμωσε τελείως. Οὔτε νὰ κινηθῇ ἠμποροῦσε πλέον, οὔτε νὰ φωνάξῃ. Τότε, ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια του, ὁ Οὐσσάρος ἐξεδύθη τὴν στολήν του, καὶ ἐφόρεσε τὴν χρυσοπάρυφον λ ι β ρ έ α ν, τὸ στε-

«Λαμπρά! ἐξαίρετα! εἶπε μετ' ὀλίγας στιγμὰς ὁ λοχαγός.»

νὸν πανταλόνιον καὶ τὰ στιλπνὰ ὑποδήματα τοῦ ἡνιόχου.

Τότε μόνον τὸν ἔλυσεν ὀλίγον.

—Ἔλα τώρα, τῷ εἶπε, δεῖξέ μου τὸν δρόμον τοῦ σταύλου καὶ βοήθησέ με νὰ ζεύξω. Ἔλα, γιατὶ ἂν δὲν ὑπακούσῃς, θὰποθάνῃς!

Καὶ τῷ ἔδειξε τὸ πιστόλι του.

Ὁ δυστυχὴς ὑπήκουσεν ἄνευ ἀντιστάσεως. Ὁ Φερὼ ἐκράτει τὸ πιστόλι σιμὰ εἰς τὸ στόμα του, καὶ τὸν ἐφοβέριζεν ὅτι θὰ ἐπυροβολοῦσε, μόλις ἔκαμνε τὴν παραμικρὰν δοκιμὴν νὰφαιρέσῃ τὸ φίμωτρόν του.

Ἐφρόντισε νὰ φυλάξῃ ὑπὸ τὰ προσκεφάλαια τῆς ἁμάξης ὅλα τὰ μέρη τῆς ἱπποσκευῆς, τὰ φέροντα κρόταλα, ὁ ἦχος τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ τὸν προδώσῃ.

Ἀφ' οὗ ἡ ἅμαξα ἐζεύχθη, «Ἀνέβα καὶ κάθησε κοντά μου 'στὴ σάρκα!» εἶπεν ὁ Φερὼ πρὸς τὸν αἰχμάλωτόν του καὶ λαβὼν τὰ ἡνία, ἐκροτάλισε τὴν γλῶσσαν καὶ οἱ ἵπποι ἐξεκίνησαν σιγά.

Ἡ ἅμαξα ἐξῆλθεν ἀθορύβως ἀπὸ τὴν αὐλὴν τοῦ Ὑπερηφάνου ἀλέκτορος, καὶ μόνον ἀφ' οὗ ἀπεμακρύνθη ἐκεῖθεν περὶ τὰ πεντακόσια μέτρα, ὁ αὐτοσχέδιος ἡνίοχος ἐμάστισε τοὺς ἵππους, οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν ὀλοταχῶς.

Μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, ἔξω οὗ χωρίου, οἱ δύο ἀξιωματικοί, ἀκούσαντες μακρόθεν τὸν θόρυβον τῆς ἁμάξης, ἔσπευσαν νὰ εἰςχωρήσουν εἰς τὸ δάσος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο παρὰ τὴν ὁδόν.

— Ἐγὼ εἰμαι! ἀνέκραξεν ὁ Οὐσσάρος. Ἀφήσετε ἐκεῖ τὰ ἄλογά σας καὶ λάβετε τὸν κόπον νὰ κατεβῆτε!

Γ'.

Ἡ ἡμέρα, ὠχρὰ ὡς ἀσθενής, ἀμφίβολος ὡς ἂν ἔνοει ὅτι οὐδὲν φαιδρὸν ἔφερε, ψυχρά, χιονώδης, ὁμιχλώδης, ἡ ἡμέρα ὑπέρωσκεν ὑπεράνω τῶν δένδρων, εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῶν ἀπραπῶν.

—Κλείσατε τὰ γυαλιά, καταβιβάσατε τὰ παραπετάσματα καὶ κουκουλωθῆτε μὲ τοὺς μεγάλους αὐτοὺς μανδύας, ποῦ θὰ κρύψουν τὴν στολήν σας, εἶπεν ὁ Φερώ. Ἐγὼ ἀναλαμβάνω τὰ ἄλλα. Καὶ σύ, προσέθεσεν ἀποταθεὶς πρὸς τὸν Ἰταλόν, κατέβα. Εἴμεθα μακρὰν ἀπὸ τὸν Ὑπερηφανον Ἀλέκτορα καὶ δὲν εἶμαι πορεῖς νὰ μας βλάψῃς. Σοῦ χαρίζω τὴν ἐλευθερίαν. Μόνον, πρὶν φύγῃς, βάλε 'στὴ θέσι τους τὰ κουδουνάκια. Ἡ εἴσοδός μας πρέπει νὰ γίνῃ θορυβώδης καὶ βασιλική.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς δύο ἀξιωματικούς, εἶπε μ' ἐπισημότητα:

— Σήμερον εἶμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τοῦ Πεδεμοντίου, ποὺ τον περιμένουν ἀπ' ὅλα τὰ χωρία τὰ ὁποῖα θὰ περάσωμεν!

— Μ' αὐτὸ εἶνα ἡ ἐσχάτη ἀφροσύνη! ἀνέκραξεν ὁ λοχαγός· θὰ μας ἀνακαλύψουν ...

— Ὄχι, διότι οἱ χωρικοὶ δὲν γνωρίζουν ἐξ ὄψεως τὸν Βασιλέα· θὰ νομίσουν ἐξαίρετα ὅτι εἶσθε σεῖς, καὶ θὰ σας χαιρετίσουν μὲ ὅλον τὸν ὀφειλόμενον σεβασμόν, κατ' ἀπὸ μακρυά ...

Μετ' ὀλίγον ἡ ἅμαξα εἰσῆλθε πομπωδῶς εἰς ἓν χωρίον, ὅπου τῷ ὄντι ὁ βασιλεὺς ἀνεμένετο. Ἀπόπειραι διακοσμήσεως διεκρίνοντο ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἀψίδες, ἄνθη, καλ' ἀλλ' ἀκόμη οἱ κάτοικοι ἐκοιμῶντο.

Εἰς ἄλλο χωρίον, μερικαὶ κεφαλαί, μὲ μάτια φουσκωμένα ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἐφάνησαν εἰς τὰ παράθυρα ... Εἰς τὰς ἐννέα, καθὼς ἐπλησίαζαν μίαν πολίχνην, ὁ Φερὼ διέκρινεν ὁμίλους ἀνθρώκων. Οἱ ὑπήκοοι τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος θὰ ἤκουσαν τὰ κρόταλα καὶ θὰ ἤρχοντο εἰς προϋπάντησίν του.

Ὁ ἡνίοχος ἐπεβράδυνε τὸ βῆμα τῶν ἵππων, ἐπεθεώρησε τὴν στολήν του, καὶ ἐσύστησεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ μὴ κινηθοῦν.

Μὲ τὴν ράχιν εὐσεβάστως κυρτωμένην, μὲ τοὺς σπούφους καὶ τὰ καπέλα εἰς τὸ χέρι, τὸ πλῆθος παρετάχθη δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ.

Ἕνας ἄνθρωπος μόνον μὲ φενάκην, μὲ μακρὰν ράβδον καὶ μὲ κάτι χαρτιὰ εἰς τὴν χεῖρα, ἐπλησίασε τὴν θυρίδα τῆς ἁμάξης. Προφανῶς ἐσκόπευε νὰ κάμῃ προσφώνησιν.

Νεάνιδες κρατοῦσαι ἀνθοδέσμας, τὸν ἠκολούθουν. Ἀλλὰ τὰ παραπετάσματα δὲν ἐσηκώνοντο, καὶ κάποιος ἐψιθύρισεν:

— Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης θὰ κοιμᾶται ἴσως!

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ πλήθους. Αἱ ράχεις βαθμηδὸν ἀνωρθώθησαν, καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν προσφώνησιν ἔνευσεν εἰς τοὺς μουσικοὺς νὰρχίσουν νὰ παίζουν, διὰ νὰ ἐξυπνήσουν γλυκὰ τὸν Βασιλέα...

Ἀλλ' ἔξαφνα, πρὶν παύσῃ ἡ μουσική, πρὶν νἀρχίσῃ ἡ προσφώνησις, πρὶν νὰ λάβουν καιρὸν αἱ νεάνιδες νὰ προσφέρουν τὰς ἀνθοδέσμας των, οἱ ἵπποι ἐξεκίνησαν μὲ ὅλην των τὴν ταχύτητα, ἐνῷ ἐδονοῦντο αἱ οἰκίαι τῆς πολίχνης, καὶ ἐσείοντο αἱ ἀψῖδες, καὶ κατεπατοῦντο ὑπὸ τροχῶν καὶ πετάλων τὰ ἄνθη, διὰ τῶν ὁποίων ἦσαν στρωμένοι οἱ δρόμοι. Ὁ Φερὼ ἐσκέφθη ὅτι εἰς μίαν πόλιν ἠμποροῦσε νὰ εὑρίσκετο καὶ κάποιος γνωρίζων τὸν Βασιλέα, καὶ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, τοῦ ἔδωσε δρόμον ...

Αἱ οἰκίαι, τὰ τοπία, τὰ κωδωνοστάσια, οἱ ἄνθρωποι, ὅλα διήρχοντο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς εἰκόνες βιβλίου, τοῦ ὁποίου ὁ ἄνεμος στρέφει τὰ φύλλα. Ἀπὸ τὴν μικρὰν ὑαλόφρακτον θυρίδα τῆς ἁμάξης, οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἠδυνήθησαν νὰ ἴδουν ὄπισθέν των ἱππεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶχον σταλῇ πιθανῶς πρὸς καταδίωξίν των. Ἡ αἰφνιδία ἐκείνη φυγὴ θὰ ἐξήγειρεν ὑποψίας ... Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπλησίαζαν ἤδη εἰς τὸ γαλλικὸν στρατόπεδον, οἱ ἱππεῖς ἐγύρισαν ὀπίσω καὶ οὔτε ἐφάνησαν πλέον.

Οἱ σκοποὶ ἐφώναξαν εἰς τὰ ὅπλα. Ἀπόσπασμα γάλλων ἱππέων περιεκύκλωσεν ἀμέσως τὴν ἅμαξαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, καὶ τέσσαρες ἄνδρες συνέλαβον τοὺς χαλινοὺς τῶν ἵππων. Οὕτως ἔφθασεν ἡ συνοδεία ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στρατοπέδου. Ὁ Φερὼ καὶ οἱ δύο ἀξιωματικοὶ δὲν ἔκαμαν καμμίαν διαμαρτύρησιν.

Ὁ στρατηγὸς Μασσένας, εἰδοποιηθεὶς ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν σκηνήν του καὶ ἐκπληκτος ἠρώτησε τί συμβαίνει, ὅταν οἱ δύο ἀξιωματικοί, ἐν μεγάλῃ στολῇ, κατῆλθον ἐκ τῆς ἁμάξης.

— Στρατηγέ, εἶπεν ὁ λοχαγός, ἐρχόμεθα, κατὰ τὴν διαταγήν σας, νὰλάβωμεν τὴν διεύκησιν τοῦ νέου λόχου.

Καὶ ἀφοῦ τῷ διηγήθησαν τὴν ἱστορίαν,

— Σύ, εἶπεν ὁ Μασσένας πρὸς τὸν Φερώ, κατέβα νὰ σε φιλήσω. Εἶσαι γενναῖος καὶ θὰ προβιβασθῆς!

ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΙΔΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Τὰ βιβλία ποιὸς λερόνει
Μὲ λεκέδες καὶ σημάδια,
Τῆς ψυχῆς του φανερόνει
Τ' ἀσυγχώρητα ψεγάδια.

Νὰ σ' ἀνοίξουν θέλεις; κτύπα·
Θέλεις ναύρῃς; ζήτησε.
Ἄκου με αὐτὰ ποῦ σ' εἶπα,
Κι' ἀφοβα ξεμύτισε.

Ι. Γ' ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Βιβλία τερπνά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικά, δι' οἰκογενείας, πλουσίως εἰκονογραφημένα.

Τιμᾶται ἑκάστον, ἀδετον μὲν φρ. 3 50, χρυσόδετον δὲ φρ. 5.

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ, μυθιστορία Ἀνδρέου Λωρῆ, κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 20 εἰκονογραφιῶν.

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ, μυθιστορία P. J. Stahl, κατὰ μετάφρασιν *Π Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 21 εἰκονογραφιῶν.

Η ΝΙΝΑ, διήγημα *Λουΐζης Μ. Ἀλκώτ*. κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 20 εἰκονογραφιῶν.

ΠΡΟΔΟΣ Ο ΝΙΚΙΟΥ, μυθιστορία *Ἀνδρέου Λωρῆ*, ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, κατὰ μετάφρασιν *Κωστῆ Παλαμᾶ*. Πρόλογος Σπ. Λάμπρου. Μετὰ 25 εἰκονογραφιῶν.

Ο ΗΥΡΕΙΟΠΩΛΗΣ, μυθιστορία, ὑπὸ **Α. Ζευνεβραίη**, κατὰ μετάφρασιν *Π. Ι. Φέρμπου*. Μετὰ 24 εἰκονογραφιῶν.

ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, μυθιστορία ὑπὸ Ἐρρίκου Μαλέν, κατὰ μετάφρασιν *Χαρ. Ἀνγνίνου*. Μετὰ 25 εἰκονογραφιῶν

Εὑρίσκονται ἅπαντα ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Διαπλάσεως» τῶν Παίδων».

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Δὲν μοῦ λές, *Κεραμυδόγατε*, ποῖον εἶνε τὸ ἀρτενικὸν τῆς λέξεως τρίγωνον;

— Ὁ τρίγωνος,

— Γειά σου, παιδί μου. Καὶ τὸ θηλυκόν;

Καὶ ὁ *Κεραμυδόγατος* μετὰ βαθείαν σκέψιν:

— Ἡ τρυγόνα, δάσκαλε!

Ἐστάλη ἀπὸ Κωνσταντῖνον Γ. Μαχαιρᾶ

* * *

«Πόσον *γλυκεῖα* εἶνε ἡ ἐκδίκησις!»

Αὐτὴν τὴν σκέψιν ἔκαμεν ἕνας μικρὸς διαβολάκος, ὅταν, ἀφαιρέσας ἀπὸ τὴν μητέρα του, εὗρηκεν ἀνοικτὸν τὸ ντουλάπι καὶ ἔφαγεν ὅλο τὸ βάζο μὲ τὸ βύσσινο.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κιντερ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΑΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 24 ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

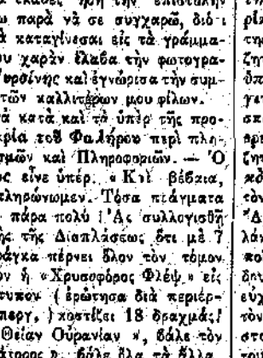

Τὸ τρίτον ἄλογον σχηματίζεται ὡς ἑξῆς: Βλέπετε τὸν ἱππικόμον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος στέκεται ὄρθιος καὶ κρατεῖ ἓν καλάθιον; Προσέξατε εἰς τὸ δεξιόν του σκέλος, ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου τελειόνει τὸ ὑπόδημα, ἕως ἐπάνω. Τὸ μέρος αὐτὸ σχηματίζει τὴν κεφαλὴν τοῦ τρίτου ἀλόγου. Καὶ ἂν στρέψετε τὸ φύλλον ἐντελῶς ἀνάποδα, θὰ ἰδῆτε καθαρώτατα τὴν κεφαλὴν καὶ θὰ ἠμπορέσετε, ὀδηγούμενοι ἐξ αὐτῆς, νὰ παρακολουθήσετε καὶ τὰς ἄλλας γραμμάς, αἱ ὁποῖαι διαγράφουν τὸ σῶμα, ἐσφηνωμένον τρόπον τινὰ μεταξὺ τοῦ ἱππικόμου καὶ τοῦ πρώτου ἀλόγου, ἐν ᾧ οἱ πόδες τελειόνουν οἱ μὲν ἐμπρόσθιοι παρὰ τὴν ἀνηρτημένην ἱππικοσκευήν, οἱ δὲ ὀπίσθιοι παρὰ τὸν καθήμενον ἱππικόμον. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν Μαγικὴν Εἰκόνα τὸ τρίτον ἄλογον φαίνεται *ἀλλαλήπτον*, καὶ μόνον τὸ ἐμπρόσθιον αὐτοῦ μέρος σᾶς παρουσιάζει ἡ παρατιθεμένη σήμερον εἰκών.

Προσεχῶς νέα Μαγικὴ Εἰκών, ἀκόμη ὡραιοτέρα.

Σ' εὐχαριστῶ πολύ, *Νεαρὲ Ζωγράφε*, [ΕΕ] διὰ τὴν κομψὴν σκ-ποσελάνης ἡμισέλήνον, τὴν ὁποίαν ἐζωγράφισες μὲ τόσην χάριν. Εἶνε πραγματικῶς ὡραιότατον ἐνθύμιον. Ἐλήφθη καὶ ἡ *τρίτη* εἰσφορά σου διὰ τὸν «Ἑλληνόπαιδα» καὶ σε συγχαίρω πού τὸν ἐνθυμεῖσαι τόσον συχνά.

«Μὲ μεγάλην ἀπληστίαν ἐδιάβασα τὸ παράρτημα—μοῦ γράφει ἕνα *Ἄγνωστο* *Ἑλληνόπουλο*,—τὸ πραγματευόμενον περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐθνόυ... Δὲν εὑρίσκω καταλλήλους φράσεις διὰ νὰ περιγράψω τὴν χαράν, ἡ ὁποία πλημμυρεῖ τὴν καρδίαν μου· εὔχομαι μόνον ὅπως ὅσῳ τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐκτελεσθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο σχέδιον.» Ἡ εἰσφορά σου ἐλήφθη καὶ κατετέθη, *Ἄγνωστο* *Ἑλληνόπουλο*. Πολὺ ἤθελα, τώρα ποῦ ἔκαμες τὴν καλὴν ἀρχήν, νὰ μου γράψῃς συχνά. Θέλεις νὰ κρατήσῃς ὁριστικῶς αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον;

Ἔνσαρκον Ἔαρ, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐκλέγω πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ· εἶνε πρωτότυπον καὶ πολὺ ἐκφραστικόν. Οἱ περὶ ὧν μ' ἐρωτᾶς εἶνε συνδρομηταί,—Καὶ ἀπὸ τὰ ἰδικά σου, Φ. Υ. Ψ', σοῦ ἐγκρίνω τὸ προτιμώμενον: *Ἐρυθρὸν Νέφος*.

Ὁ Σύλλογος «Ἑλλὰς» μοῦ στέλλει σήμερον δραχμὰς 13, ἐτᾶς πρώτας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐνεργείας του.» Εὖγε!

Ἄνθος τῶν Λειμώνων, σοῦ ἐκλέγω ὡς νέον ψευδώνυμον ἢ ἐκ τῶν δύο προτιμωμένων.

Τί χαρά, *Μαρία Μ. Θεοτόκη*, νὰ λάβω γράμμα σου ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν, μὲ τόσα ὡραῖα πράγματα, μὲ τόσους ἐνθουσιασμούς, μὲ τόσα νέα. Σὲ συγχαίρω καὶ διὰ τὸ Λεύκωμά σου, εἰς τὸ ὁποῖον σοῦ ἔγραψαν τόσοι ἀπὸ τοὺς νέους λογογράφους καὶ ποιητὰς τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ εἶδα, ξεύρεις κ' ἐγώ. Θέλεις μάλιστα νὰ σου εἰπῶ οἱ σου ἔγραψεν ὁ κ. Ξενόπουλος; Corfiu e non più. Ἀλήθεια; Καὶ τώρα νὰ ἰδῶ, ἂν θὰ μου γράψῃς τακτικά.

Εὖγε, εὖγε, *Πυθαγόρα Σάμιε* [ΕΕ] διὰ τὴν ἐπιστολήν σου περὶ Ἑλληνόπαιδος, ἡ ὁποία μὲ κατενθουσίασε. Τὸ ὅραμα ὡραιότατον, ποιητικώτατον, καὶ ἐπιθυμοῦσα πολὺ νὰ δημοσιεύσω τουλάχιστον τὰ κυριώτερα μέρη, ἀλλ' εἶνε τόσον ἐκτενὴ καὶ ἔχω τόσον ὀλίγον τόπον! Ἡ εἰσφορά σου, καθὼς καὶ αἱ διὰ τῶν ἐνεργειῶν σου εἰςφοραί, ἐλήφθησαν καὶ κατετέθησαν. Εἰμπορεῖς νὰ καυχᾶσαι μὲ ὑψωμένον τὸ μέτωπον, ὅτι ἔκαμες τὸ καθῆκόν σου ὡς γνήσιος καὶ πατριώτης Ἑλληνόπαις. Καὶ πάλιν εὖγε.

Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας, ὁ κ. Παπαδόπουλος σοῦ ἀπήντησεν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πρότασίν σου καὶ ἐλπίζω νὰ ἔλαβες ἤδη τὴν ἐπιστολήν του. Ἐγὼ δὲν ἔχω παρὰ νὰ σε συγχαρῶ, διότι σου ἀρέσει τόσον νὰ καταγίνεσαι εἰς τὰ γράμματα. Μὲ μεγάλην μου χαρὰν ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν τοῦ *Ἄνθους Μυρσίνης* καὶ ἐγνώρισα τὴν συμπαθῆ μορφὴν μιᾶς τῶν καλλιτέρων μου φίλων.

Ἐξακολουθοῦν τὰ κατὰ καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ **Καρχαρία τοῦ Φαλήρου** περὶ πληρωμῆς τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν. — Ὁ Μικρὸς *Ἀθηναῖος* εἶνε ὑπέρ. «Καὶ βέβαια, λέγει, πρέπει νὰ πληρώνωμεν. Τόσα πτάματα χάρισμα, εἶνε καὶ πάρα πολύ!» Ἂς συλλογισθῇ μόνον ὁ συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως ὅτι μὲ 7 δραχμὰς ἢ μὲ 8 φράγκα πέρνει ὅλον τὸν τόμον τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ μόνον ἡ «Χρυσοφόρος Φλέψ» εἰς τὸ γαλλικὸν πρωτότυπον (ἐρώτησα διὰ περιέργειαν εἰς τοῦ Βίλμπερ,) κοστίζει 18 δραχμάς! Βάλε τώρα τὴν «Θείαν Οὐρανίαν», βάλε τὸν «Ἔγγονον Αὐτοκράτορος», βάλε ὅλα τὰ ἄλλα, καὶ κάμε τὸν λογαριασμόν, διὰ νὰ ἰδῇς πόσον σοῦ ἔρχεται τὸ καθένα ἀπὸ ὅσα σοῦ προσφέρει ἡ Διάπλασις ὅλον τὸ ἔτος. Εἶνε ἐνεργὴ λοιπὸν νὰ θέλωμεν χάρισμα καὶ τὰς πληροφορίας, πράγματα ὅλως διόλου προσωπικὰ καὶ ἰδιαίτερα.» — Ἡ *Τσιγγαρέλλα* ὅμως δὲν ἐπιδοκιμάζει τὴν πρότασιν, ἀπὸ φόβον μήπως ἐλαττωθῇ ἡ ζωηρότης καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Στήλης. — Ἐξ ἄλλου ὁ *Πυθαγόρας ὁ Σάμιος* ψηφίζει ὑπὲρ· «ἀκοῦς ἐκεῖ! λογιωτάτη πρότασις καὶ τὰ συγχαρητήριά μου εἰς τὸν *Καρχαρίαν* τοῦ *Φαλήρου* εἶνε ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ λείψουν τὰ παράπονα καὶ τὰ παραπονάκια.» — Ἀλλ' ἡ *Νεροχελώνη* συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὸν *Ρωμαῖον Κικέρωνα*, ὅμως πάλιν θὰ ὑπηταχθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν πλειονοψηφίαν, μετὰ μεγίστης ἀνυπομονησίας περιμένουσα τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ταύτου. — Ἡ *Ναυτοπούλα* τῆς *Ἄνδρου* κλίνει ὑπὲρ τῆς πληρωμῆς. Τώρα μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀπαιτήσεων καὶ μὲ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χώρου, καλὸν εἶνε, λέγει, νὰ πληρώνῃ κανείς, διὰ νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι ἡ πληροφορία του θὰ δημοσιευθῇ.» — Ἡ *Κυματίζουσα Θάλασσα* ψηφίζει, κατά, διότι «ὀλίγο - λίγο θὰ ἐκλείψῃ μία ἀπὸ τὰς ὡραίας ποικιλίας τοῦ φύλλου.» — Καὶ ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος* ψηφίζει κατά, διότι λυπεῖται ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ πληρώνουν καὶ θὰ στερηθοῦν οὕτω μιᾶς εὐχαριστήσεως. — Ὁ *Τριανταφυλλένιος Κάμπος* συμβουλεύει τὸν *Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου* «νὰ καθίσῃ στ' αὐγά του καὶ νὰ μὴ γυρεύῃ κοτοπαίας» (καὶ εἰς ἐκδίκησιν φαίνεται, γεμίζει δύο σελίδας ἀπὸ Ἀσπασμοὺς καὶ Πληροφορίας· ἐννοεῖται ὅμως ὅτι δὲν ἐδημοσίευσα παρὰ μόνον δύο· ποῦ τόπος!) — Τὸ *Ζωηρὸν Νέφος* παραδέχεται μᾶλλον τὴν γνώμην τοῦ *Ρωμαίου Κικέρωνος*, διότι φοβεῖται μήπως, καὶ μὲ τὴν πληρωμήν, δὲν λείψουν τὰ παράπονα. — Ἡ *Ἐρυσῆ* *Ἀνθοδέσμη* δέχεται τὴν πρότασιν, ἀλλ' ἀντιπροτείνει τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν πληροφοριῶν νὰ κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἑλληνόπαιδος. — Τέλος ἡ *Πενθοῦσα Καρδία* ρίπτει λευκὴν ψῆφον ... καὶ ἕπεται συνέχεια.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Ἀετὸν τῆς Δίρφης* (Δ. Α. Φ.) *Μελαγωπίδα* (Β. Κ.) καὶ *Σπήλαιον τῶν Μουσῶν* (Δ. Β. αὐτὸ ἐξέλεξα.)

Ἀσπασμοί, Πληροφορίαι: ἡ *Θεραπαινὶς τῶν Μουσῶν* ἀσπάζεται τὴν *Δόρην τοῦ Βουνοῦ* καὶ τὴν *Ἀνακατωσούραν* — τὰ *Κρητικὰ Κάστανα* ζητεῖ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τῆς *Ζωηρᾶς Φλογός*· — ἡ *Δυσπεροφορουσα* ἐρωτᾷ τὸν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν* ἂν ἠξεύρῃ κανὲν ἰατρικὸν κατὰ τῆς *ὑπερμετρωπίας* — ἡ *Τσιγγαρέλλα* ἀσπάζεται τὴν *Καρδίαν Μουσικῆς* καὶ τὴν *Κάτην Φῶπερ* — ἡ *Τριανταφυλλένιος Κάμπος* ζητεῖ κάρκινα τοῦ *Κύματος τῆς Σαλαμῖνος* καὶ τοῦ *Μαγευμένου Δάσους* — ἡ *Εἰρωνεία τῆς Εἰμαρμένης* παρακαλεῖ τὴν *Ἀργυρᾶν Σορίκταν* καὶ τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* νὰ τῆς γράψουν — ἡ *Ἑλληνικὴ Φουστανέλλα* ζητεῖ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς *Καρδίας ὑπὸ Πέτραν*, τοῦ *Λεοπαρδάλεως* καὶ τῆς *Δίγενείας Ἀθηνᾶς* — ἡ *Βιργινία Καραμέρου* ἀσπάζεται τὴν *Κόρην τῆς Ἑλλάδος* καὶ τὴν *Ἀρναυτοπούλαν* — ὁ *Ἰσημερινὸς τοῦ Βόσσου* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὸ *Ἀγκάθι* καὶ *Ἐθνικὸν Ἄγνον* — ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος* ἀσπάζεται τὸν *Ἰωάννην Ι. Σολιώτην* — ὁ *Παρήγορος Ἄγγελος* ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὴν εἰκόνα τοῦ πολλάκις βραβευθέντος *Πτηνοῦ τῆς Ἑρήμου* (τὸ ὁποῖον συγχαίρει) διὰ νὰ γνωρίσῃ ἐπιτέλους τί εἶδους Πτηνὸν εἶνε· — τὸ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* εὐχαριστεῖ τὸν *Κουκουρῖκον* καὶ πάντας ὅσοι τὸν συνεχάρησαν διὰ τὸ βραβεῖόν του (διότι πλεῖστοι τὸν συνεχάρησαν) καὶ εὔχεται γρήγορα νὰ τοὺς συγχαρῇ καὶ ἐκείνους· — τὸ *Ἄνθος τῶν Λειμώνων* ἀσπάζεται τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* καὶ ζητεῖ ταχυτικὰ τὴν *Ταϋγέτης* — ὁ *Θησεὺς Πίνδιος* ἀσπάζεται τὸν *Θησέα Λιβέριον* καὶ τὸν *Ἥρωα Θησέα*, τοῦ ὁποίου ζητεῖ ταχυτικὰ καὶ τὴν διαμονήν· — ὁ *Ἐθθομος Ναυτὴς* χαιρετᾷ τὴν *Δημοτίδα Βάλου* καὶ τῆς λέγει ὅτι τὸ αὐτόγραφόν του δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν πειράξῃ, διότι κάθε κανὼν ἔχει καὶ τὰς ἐξαιρέσεις του· — ἡ *Νεροχελώνη* παρακαλεῖ τὸν *θαυμαστὴν τῶν Ὁραίων Τεχνῶν* νὰ μὴ κοπιάζῃ νὰνακαλύψῃ ποία εἶνε, διότι δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃ· — *Πυθαγόρας* ὁ *Σάμιος* ζητεῖ ταχυτικὰ καὶ τὴν διαμονὴν τῆς *Λεγραίας Ὕδρας* καὶ τῆς *Αἰγιναίας Ἀθηνᾶς*.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: τὸ *Γλυκὸ Ὄνειρον* μὲ τὴν *Πηνελόπην Κλεομένους* — ὁ *Νοσταλγὸς Ἕλλην* μὲ τὴν *Βλαχοπούλαν*, *Κόδρον* καὶ *Ἑλληνικὸν Ἐδαφος* — ἡ *Λιονοσκεπὴς Δίρφη* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα*, *Πικραμένην Καρδούλαν* καὶ *Σπαρτιάτιδα Χειλωνίδα* — ἡ *Δυσπεροφορουσα* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* καὶ *Ἀργυρᾶν Σορίκταν* — ἡ *Εἰλικρινὴς Φιλία* μὲ τὴν *Ἐλαίαν τῆς Λευκάδος* καὶ *Ναυτοπούλαν* — ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος* μὲ τὴν *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν*, *Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας* καὶ *Ἑλληνικὸν Ἔδαφος* — ὁ *Κρῖνος τοῦ Κάμπου* μὲ τὸν *Παρινὸν Βασκάρην* καὶ *Σιροκολεβάντε* — ἡ *Πάλλουσα Καρδία* μὲ τὴν *Δίαν* — ὁ *Στεναγμὸς τοῦ Ἀνέμου* μὲ τὸ *Ἔαρ τῶν Καρδιῶν* — ἡ *Ποιμενὶς τῆς Δίρφης* μὲ τὴν *Ἐπτάνησον*, *Αὐτοκράτειραν Εὐδοκίαν* καὶ *Τσούχταρ* — τὸ *Λουσάνθεμον* μὲ τὴν *Κυματίζουσαν Θάλασσαν*, *Ἀνεμώνην* καὶ *Κίχλην* — ἡ *Αὐτοδίδακτος Καλλιτέχνις* μὲ τὴν *Περίλυπον Ὀρφανήν*, *Ἄβραν* τῆς *Κερκύρας* καὶ *Ἑλληνίδα τοῦ Βορρᾶ* — ἡ *Λιακὴ Μαργαρίτα* μὲ τὸ *Ἔαρ τῶν Καρδιῶν*, *Κάλυκα Ρόδου* καὶ *Ἀγριοβιολέττας* — ἡ *Ἐνδοξος Ψαριανὴ* μὲ τὴ *Ἑλληνικὸν Ἔ-*

δαφος *Θαλασσινὸν Ζωγράφον* καὶ *Λάτριβα τῶν Ἀνθέων*· — ὁ *Ψαρμυαλὸς* μὲ τὴν *Βίλικρινῆ Φιλίαν*· — ἡ *Ταϋγέτη* μὲ τὴν *Δενδροστοιχίαν τῶν Ἀθηνῶν* καὶ *Ἀντιγόνην*· — ἡ *Ἀργυρᾶ Συρίκτρα* μὲ τὸν *Λιακὸν Ὀρίζοντα*, *Βίκτωρα Κόκκινάκην* καὶ *Ἄγριον Μάγδην*· — ἡ *Πειραϊκὴ Αὔρα* μὲ τὴν *Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν*, *Θρυαλλίδα* καὶ *Φάσμα τῆς Νυκτός*· — ὁ *Ἀσπροπόταμίτης* μὲ τὸ *Ψάρι τῆς Ζηλᾶς* (ὅπως ἀνταλλάξουν καὶ τὰ ὀνόματά τους)· — ἡ *Καυκασία* μὲ τὸν *Εὔθυμον Ναύτην*, *Τρομερὸν Γίγαντα* καὶ *Λεπάρδαλιν*· — ὁ *Εὐβοϊκὸς Ὀρίζων* μὲ τὸν *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν*, *Ἑλένην Καραπαύλου* καὶ *Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου*· — ὁ *Αἰθέρας τοῦ Μωρέως* μὲ τὸν *Φάρον τῆς Ἀλεξανδρείας*· — ὁ *Ὠρίων* μὲ τὸν *Κυματίζουσαν Θάλασσαν*, *Μικρὰν Ἰάτριαν* καὶ *Καυδίαν* ὑπὸ *Πέτραν*· — ἡ *Ἐλαία τῆς Ἰθάκης* μὲ τὴν *Βίλικρινῆ Φιλίαν* καὶ *Ναυτοπούλαν*· — ἡ *Ἀνοιξιάτικη Βραδυὰ* μὲ τὴν *Πηνελόπην Κλεομένους*, *Θάλειαν Γλαράκη* καὶ *Ἰόνιον Νῆσον*· — ὁ *Ξενητευμένος Σινωπεὺς* μὲ τὴν *Ἐλληνοπούλαν*, *Ἱππότην Γουλιέλμον* καὶ *Σοφὸν Πιττακὸν*· — ἡ *Χιωτοπούλα* μὲ τὸν *Νεαρὸν Ζωγράφον*, *Αἰκατερίνην Πετράλᾶ* καὶ *Διοπτροφοροῦσαν*· — οἱ *Ὀρεῖοι Ἱππεῖς* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα*. *Θεκαπούλαν τῆς Δίρφης* καὶ *Χιωτοσκεπῆ Δίρφην*· — ὁ *Ἥρως Θησεὺς* μὲ τὴν *Κυματίζουσαν Θάλασσαν*, *Ζωφερὸν Νέφος* καὶ *Θεαγένην*· — ὁ *Ἱππότης τοῦ Ἀστέρος* μὲ τὸ *Ζωφερὸν Νέφος* καὶ *Συνεφόδη Αὐγήν*· — ὁ *Σοφὸς Πιττακὸς* μὲ τὸν *Βαρδαλαμπεύμπαν*, *Κόκκινην Ἐξοχὴν* καὶ *Κόρην τοῦ Ἀσωποῦ*· — ὁ *Ἑλληνομαθὴς Ἀμεριναρόπαις* μὲ τὴν *Δημόεσσα Βόλου*, *Γαλλικὴν Σημαίαν* καὶ *Σμυρνηοπούλαν*· — ὁ *Κωνστ. Γ. Μαχαιρᾶς* μὲ τὴν *Ἀμαρυλλίδα*, *Ἀνυπόμονην Καρδίαν* καὶ *Φαγᾶν*· — ὁ *Νὰν - Λίγγ* μὲ τὴν *Ἀδηφάγον Στρουθοκάμηλον*, *Ἰωάννην Μαρκέτη* καὶ *Ναυτοπούλαν*· — ἡ *Σοφία Δ. Καισιώτου* μὲ τὴν *Βιργινίαν Λυκιαρδοπούλου* καὶ *Μενεξεδένιαν*· — ὁ *Νεαρὸς Μουσικὸς* μὲ τὴν *Γαλιμᾶν* καὶ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Πενθοῦσαν Καρδίαν* (ἡ ἔκθεσίς σου ὡραία· φανερόζουμαι τί θαυμασία· ποῦ θὰ εἶνε ἡ τοποθεσία τοῦ κτήματός σας καὶ ἤθελα πολὺ νὰ δεχθῶ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησίν σου, ἀλλὰ ... ἀλλὰ...) *Βασιλέα τοῦ Κατέργου* (ἀφεῖλεις 20 λεπτά, διότι δύο σου τετράδια δὲν εἶχαν μέσα τὸ δεκάλεπτον·) *Πόλκαν Μαζούρκαν* (ὁ καϊμένος ὁ Τόμ! νὰ κατέβῃ «ἀεροναυτικὸς» ἀπὸ τὴν ταράτσαν! πῶς δὲν ἐσκοτώθηκε!... μὰ διατί δὲν μοῦ γράφεις συχνότερα;) *Ἔνδοξον Ψαριανήν*, *Σελαπὲν* (δυστυχῶς δὲν δημοσιεύω τοιούτου εἴδους πληροφορίας· θὰ κρατήσῃς αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον;) *Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν* (ὅλα ἐλήφθησαν) *Ἰρυσῆν Ἀνθοδέσμην* («Βράχον τῶν Γλάρων» ἔστειλα· ὥστε ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον θὰ σ' ἔχωμεν ἐδῶ· καὶ τί θὰ σπουδάσῃς;) *Α. Κ. Διαμαντόπουλον* (τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο θὰ δημοσιευθῇ.) *Ἐλίχρυσον* (κάμε λοιπὸν γρήγορα νὰ μεγαλώσῃς νὰ μοῦ γράφῃς μὲ τὸ δικό σου χεράκι· ἀφ' οὗ μὲ ἀγαπᾷς τόσον· εὖγε διὰ τὸν «Ἑλληνόπαιδα»· ἂν δὲν σοῦ δίδῃ κόπον, στεῖλε τὰ γραμματόσημα· ἡ Κική θὰ χαρῇ πολύ·) *Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου* (ἐλπίζω ὅτι ἔγινες πλέον καλὰ ἀπὸ τὸ πέσιμον· βλέπεις ὅτι ἡ πρότασίς σου ἐξακολουθεῖ νὰ συζητῆται· νὰ ἰδοῦμε πῶς θὰ τελειώσῃ·) *Ἰωάννην Χρ. Ρηγοπούλου* (ἔστειλα ὅ,τι ἔζήτησες· εἶπε χαρετίσματα εἰς τὸν μπαμπᾶ σου καὶ ἐνθύμισέ του ὅτι πρὸ ἐτῶν ὑπῆρξε φίλος μου, ὅτι μοῦ ἔγραφε μίαν φορὰν καὶ ἐκεῖνος, ὅπως σήμερον μοῦ γράφεις σύ. Τὸ «ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων» τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἀκόμη, ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του· δηλαδὴ ὁ μπαμπᾶς σου ἔκαμε τὴν πρότασιν·) *Δενδροστοιχίαν τῶν Ἀθηνῶν*, *Μόζαρτ* (ἔστειλα· γράφε μου συχνά, τώρα ποῦ ἔχεις ἡσυχίαν·) *Κρητικὸν Κάστανον* (περιμένω νὰ μοῦ περιγράψῃς καμμίαν ἀπὸ τὰς ἐκδρομάς σου.) *Παρασκευὴν Γ. Τσουβαλέζη* (ἔστειλα·) *Ἀδαμαντίαν Δ. Παναγιωτοπούλου* (ἔγινες καλά;) *Διοπτροφοροῦσαν* (ἡ ὁποία διεσκέδασε πολὺ μὲ τὸ τετράδιον τοῦ *Καρχαρία τοῦ Φαλήρου* ὅσον διὰ τὴν γνώμην του, νομίζω ὅτι δὲν εἶνε προσβλητική· εἶνε εὐφυὲς γνωμικόν, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἁπλῶς ὅτι ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰκολουθῇ τὸν ἄνδρα ὡς σύμβουλον καὶ προστάτην· καὶ ἐγὼ τὸ παραδέχομαι αὐτό· ἔξαφνα ὅ,τι θέλῃ ὁ Ἀνανίας κάμνουν καὶ αἱ δώδεκα ἀδελφαί του·) *Ι. Α.* (ἡ Σέρα Μπερνὰρ εὑρίσκεται τώρα εἰς τὸ Παρίσι καὶ παίζει κάθε βράδυ τὸν «Ἀετιδέα» τὸ περίφημον δράμα τοῦ Ρονσὰν εἰς τὸ θέατρον τῆς «Ἀναγεννήσεως» τὸ ὁποῖον εἶνε ἰδικόν της· ἄλλα δὲν εἰξεύρω·) *Τσιγαρέλλαν* (θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τοὺς λαμπροὺς βαθμούς·) *Εἰρωνείαν τῆς Ἐλμαρμένης* (μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα τὸ «πρῶτον σου ἔργον» ὡς ὀνομάζεις τὴν ἐπιστολήν σου, καὶ σὲ βεβαιώ ὅτι ἐγέλασα πολὺ· ὄχι εἰς βάρος σου, ἀλλὰ μὲ τὰ ὡραῖα χαριτολογήματα· βλέπεις ὅτι θὰ μὲ ἀδικήσῃς ἂν δὲν μοῦ γράψῃς συχνά·) *Βιργινίαν Καραμέρου* (ποῦ εἶνε τὸ ψευδώνυμόν σου;) *Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου* (ἡ ἰδέα τοῦ ὕμνου μοῦ ἤρεσε πολύ· ἡ στιχουργία ὅμως φαίνεται ἔργον πολὺ *πρωτοπείρου*·) *Κίχλην* (εὖγε πολὺ· *ὡραῖα* ἀπήντησες εἰς τὴν κυρίαν ἐκείνην· ὅς ἴδωμεν λοιπὸν τί μεγάλην ἔκπληξιν μᾶς προετοιμάζει ὁ Σύλλογος σας διὰ τὸν Ὀκτώβριον, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν περιορίζεται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου·) *Παρήγορον Ἄγγελον* ([Ε] δι' ὅσα ὡραῖα καὶ ἐνθουσιώδη *γράφεις ὑπὲρ* τοῦ «Ἑλληνόπαιδος»· πολὺ πολὺ ἐλυπήθην κ' ἐγώ, διότι ὡς φαίνεται, ἐχάθη ἡ ἐπιστολὴ ποῦ ἔστειλες τὸν Δεκέμβριον· κρίμα, ἔπρεπε νὰ τὴν στείλῃς συστημένην·) *Λεγωνίτικο Κεράσι* (ἔστειλα·) *Ζίκ - Ζάκ*, *Ζωφερὸν Νέφος* (δὲν πειράζει ἂν τὸ ποιὸν εἶνε μικρόν, ἀρκεῖ ἡ προθυμία νὰ εἶνε μεγάλη· τὸ Π. Πνεῦμα καλὸν καὶ θὰ δημοσιευθῇ τὸ «Παπαδόπουλος» γράφεται καὶ μὲ ἕνα πῖ καὶ μὲ δύο· μὲ δύο εἶνε ἴσως ὀρθότερον, ἀλλὰ μὲ ἕνα ἀκολουθοῦμεν καὶ συνηθέστερον...) *Λοξίαν* (*χείμαρρος* ἐνθουσιασμοῦ· ἡ ἐπιστολή σου! χαίρω ποῦ σου ἀρέσουν ὅλα·) *Σμυρνιωπούλαν* (αἱ ἐπιστολαί σου ἐλήφθησαν ὅλαι· χαίρω διὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ φίλου μου *Γρηγοροπούλου*·) *Τρικέφαλον Κέρβερον* (ἡ εἰσφορά σου ἐλήφθη· καὶ χαίρω ποῦ θὰ μιμηθῇς τὸ παράδειγμα τοῦ *Ἀγγουρολογιωτάτου*, τὸ ὁποῖον ἔγινε πλέον γενικόν·) *Ἀνδρέαν Δ. Τρίκαρδον* (σὲ συγχαίρω διὰ τὰ πατριωτικά σου αἰσθήματα·) *Ἥλιαν Γ. Σαντικιζόγλου* (πολὺ ἐπιθυμοῦσα νὰ μοῦ γράψῃς τακτικά· ἂν εἶνε ὀρθαὶ αἱ λύσεις σου, δύνασαι νὰ ἴδῃς μόνος σου, συγκρίνων αὐτὰς μὲ τὰς δημοσιευθείσας· λυποῦμαι διὰ τὴν ἀταξίαν τοῦ ταχυδρομείου σας, ἀλλὰ τί ἄλλο εἶναι πορῶ νὰ κάμω ἐγώ, εἰμὴ νὰ στέλλω τὰ φυλλάδια τακτικώτατα;) *Εὔθυμον Ναύτην* (ἔχει καλῶς·) *Ἑλληνομαθὴ Ἀμεριναρόπαιδα* (ἔστειλα· ἡ ἀποστολὴ δεκάπη κρὸ μηνὸς· εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα·) *Ρηγολέττον* (τὸ ὄνομα τοῦ Συλλόγου δὲν μοῦ ἐφάνη κατάλληλον, καὶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰλλαχθῇ· τὸ «Παιδικὸν Πνεῦμα» εἶνε τυπωμένον ἐπὶ τῆς πρώτης περιόδου τῆς Διαπλάσεως, ὅταν ἐξεδίδετο δίς τοῦ μηνὸς μὲ συνδρομὴν 6 φράγκων· ἀπὸ τοῦ 1894 ἔγινεν ἑβδομαδιαία μὲ συνδρομὴν 8. ὥστε ἡ *εἰδοποίησις ποῦ εἴδες εἶνε παλαιά*·) *Σ. Ι. Σουμελίδην* (ἔστειλα·) *Φλογερὰν Ἀκτίνα τοῦ Σουλίου* (*προσεχῶς*· ἀλλὰ πολὺ ἀραιὰ μοῦ γράτεις!) *Κατσαρομάλλαν* (καλὰ σοῦ λέγει ἡ μαμά σου· δὲν ἔρχομαι, διότι ἔχω πολλὰς *ἐργασίας*· ἔπειτα ὁ σκοπός μου δὲν εἶνε νὰ μὲ βλέπουν τὰ καλὰ παιδάκια, ἀλλὰ νὰ μὲ διαβάζουν·) *Λευκὴν Κομέλλαν* (εὖγε διὰ τὰς προσόδους· καὶ εἰς τὰ μαγάκια σου ἀς λάμπῃ πάντα ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης·) *Καυκασίαν* (περίμενε καὶ θὰ *λάβῃς*·) *Ἐνζελωφὰν* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 Ἰουλίου θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 18 Σεπτεμβρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἰδρυτῷ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

387. Ἀεξίγριφος.

Εἶμαι κόλις· κι' ὅλος εἰ λύται
εὐκολώτατα θὰ ἰδοῦν
Πῶς ἓν ἔντομον κ' εἰς φθόγγος
μουσικός μ' ἀποτελοῦν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λύκου τῆς Ὕδρας [Ε]

388. Ἀναγραμματισμός.

Εἰς τὰ σπλάχνα σου θὰ μ' εὕρῃς
ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφίσῃς.
Ζήτησέ με εἰς ἐπαίτας
ἂν με ἀναγραμματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πομίσου [Ε]

389. Αἴνιγμα.

Ἀπέθανα σὲ γηρατειὰ βαθειὰ
Κ' ἄφησα γυιοὺς καὶ ἐγγόνους καὶ διαέγγονα.
Ὅμως γονεῖς καθόλου δὲν ἐγνώρισα,
Καὶ ἀφάνισα τὴν ἴδια μου εὐτυχιά.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κεραυνοῦ [Ε]

390. Ρόμβος.

Ἀρχήν μου καὶ τέλος ὁ ἥρως τὰ ἔχει.
Τὸ δεύτερον ἅλλη τὴν γῆν περιδρέχει.
Τὸ τρίτον μου λάμπει λαμπρόν,
Τὸ τέταρτον δὲ κτηνικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δεχρώπου Φουξίας [Ε]

391—392 Μεταμορφώσεις.

1. Ὁ *Λασὰν* διὰ 5 μεταμορ· νὰ γίνῃ **Σάρα**.
2. Ὁ *Ἀλῆς* διὰ 10 » νὰ γίνῃ **Παῦλος**.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ τῶν Συνδρομητῶν [Ε]

393. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Φωνηεντολίπου.

Τῇ ἀνταλλαγῇ *ἑνὸς* γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' *ἑνὸς* ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις, ὧν τὰρχικὰ νὰποτελοῦν φωνηεντόλιπον γνωμικὸν ἐκ δύο λέξεων· τούτων ἡ πρώτη θὰ ἔχῃ δύο σύμφωνα, ἡ δὲ δευτέρα τρία:

Βῶλος, θηρῶ, τρόπος, ἕδρα, Ἄρης.

Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Κ. Δεκαβάλλα [Ε]

394. Διπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ καθὼς καὶ τὰ δεύτερα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν δύο γυναῖκας διασήμους τὴν μὲν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν τὴν δὲ εἰς τὴν Ἀγλαΐαν Γραφήν.

1. Πόλις ἀρχαία τῆς Ἑλλάδος. 2. Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 3. Ἑρμετόν. 4. Μυθολογικὸν πρόσωπον. 5. Οὐράνιον σῶμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰφιγενείας [Ε]

395. Φωνηεντόλιπον.

★ λν-πτχ-δζ-τ-θ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μονογενοῦς [Ε]

396. Γρῖφος.

η
η η 'κεῖ
η ΙΚ η Θ Ζήτω!
η η
η
φωτι

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κοραλλίας Μασσαί [Ε]

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 25.

508. Ἀλάσκα (ἄλας, Κ.)— **509.** Ἀντιόπη (ἄν, τί, ο, πῖ.)—**510.** Πατρίς, Πάρις, παῖς, πᾶς. —**511.** Ραχὴ—ἄκρη.

512. ΠΙΤΥΣ
ΜΥΡΩΝ
ΠΥΘΙΑ
ΦΩΚΙΣ

513. ΕΑΡ (πειΡΑ Εἶνε)
ΑΡΑ (κΑΡΑξενος)
ΡΟΗ (Η ΟΡτυγία)

514. Μὴν ἀναβάλῃς διὰ τὴν ΝΑΞΟΣ αὔριον ὅ,τι δύνασαι νὰ πράξῃς σήμερον.— **515.** Ἠσο ἔνειρον.—**516.** Η Μεσσήνη (ἡ μέση νῦ.)—**517.** ΠΑΡΑ, ΑΡΗΣ, ΡΩΜΗ, ΗΜΑΡ (ΠΑΡΗλιξ, ΑΡΩΜα, ΡΗΜΑ, ΑΣΗΡ) **518.** Πρέπει νὰ πειθώμεθα τοῖς ἄρχουσι.—**519.** Πάταξον μέν, ἄκουσον δέ.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.